

Η Χαραυγή

μελετητῶν τῆς Βίβλου

2011

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
Η ΧΑΡΑΥΓΗ
THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY 07073 — U.S.A.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΤΟΣ 78ον - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2011

Η ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.....	2
ΜΗ ΓΙΝΕΣΘΕ ΑΚΡΟΑΤΑΙ.....	15
ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΕΤΗ.....	19
ΕΝΔΟΣΟΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ.....	28
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ.....	37
Η ΓΡΑΦΗ.....	51
ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ.....	53

---000---

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD — N. J. — U. S. A.

— †† —

Ἡ ἀνάμνησις τοῦ Κυρίου.

" Διότι ὅσakis ἂν τρώγητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ πίνητε τὸ πητήριον τοῦτο, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, μέχρι τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ." Α.ΚΟΡ. ια:26.

ΙΗΣΟΥΣ ἐ-
σταυρώθη κατὰ
τὴν δεκάτην τε-
τάρτην ἡμέραν
τοῦ Ἰουδαϊκοῦ
μηνὸς Νισὰν. Ἡ
ἐπέτειος τῆς ἡ-
μέρας ἐκείνης
συμπίπτει τὴν
5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ,

ἀλλὰ καθ' ὅσον ἡ Βιβλικὴ ἡμέρα ἀρχίζει μὲ τὴν δύ-
σιν τοῦ Ἡλίου, ἡ δεκάτη τετάρτη ἡμέρα τοῦ μηνὸς
Νισὰν τοῦ ἔτους τούτου ἀρχίζει κατὰ τὴν 6ην μ.μ.

ῶραν, 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2012--. Κατὰ συνέπειαν, τὴν ἐσπέραν ἐκείνην οἱ ἀνὰ τὸν κόσμον ἀκόλουθοι τοῦ Κυρίου, θέλουσι συναχθῇ εἰς μικρὰς ὁμάδας ἵνα μνημονεύσωσι τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ.

Πολλοὶ θὰ ὑπάρξωσι μεμονωμένοι, μὴ δυνάμενοι νὰ μεταβῶσιν ἵνα ἐπικοινωνήσωσι μὲ ἄλλους τῆς αὐτῆς πολυτίμου πίστεως, οἵτινες θὰ τηρήσωσι τὴν τελετὴν τὴν ὁποίαν ὁ Ἰησοῦς ἱδρυσεν εἰς τὸ "ἀνώγειον" τὴν ἐσπέραν ἐκείνην καθ' ἣν συνεκάθησε μετὰ τῶν μαθητῶν Του νὰ φάγῃ τὸ δεῖπνον διὰ τελευταίαν φορὰν προτοῦ ἀποθάνῃ.

Θέλει εἶσθαι ἱεροπρεπῆς εὐκαιρία διὰ τοὺς ἀδελφοὺς, ἔτι δὲ πλήρης χαρᾶς, ἐπειδὴ αὕτη θέλει μᾶς βοηθήσει νὰ κατανοήσωμεν ὀλίγον περισσότερον ζωηρῶς καὶ πραγματικῶς, πᾶν ὅ,τι ὁ θάνατος τοῦ Ἰησοῦ σημαίνει εἰς ἡμᾶς, καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ σημαίνῃ, καὶ τὶ ἀκόμη σημαίνει εἰς ὅλον τὸν κόσμον τῆς ἀνθρωπότητος. Θὰ εἶναι εὐλογητὴ εὐκαιρία ἐπίσης, διότι, ἐκεῖνοι οἵτινες κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην θὰ μνημονεύσωσι τὸν θάνατον τοῦ Λυτρωτοῦ αὐτῶν, ὥς παρήγγειλεν αὐτοὺς νὰ πράττωσι, θέλουσιν ἀπολαύσει τὴν χαρὰν ὥς ἀποτέλεσμα τῆς ὑπακοῆς των εἰς τὴν ἐπιθυμίαν καὶ παραγγελίαν Αὐτοῦ.

Ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὸν τύπον τῆς σφαγῆς τοῦ Πασχαλείου ἁμνοῦ, κατὰ τὴν δεκάτην τετάρτην ἡ-

μνοῦ, κατὰ τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ πρώτου μηνός, -τὴν προηγουμένην τῆς ἑορτῆς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, τὴν ἑορταζομένην ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων- ὁ Κύριος ἡμῶν ἀπέθανεν ὡς ὁ ἀντιτυπικὸς Πασχάλειος Ἀμνός. "ὁ Ἀμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου." ΙΩΑΝΝ.α:29. Κατ'οὐδένα ἄλλον καιρὸν δὲν ἦτο δυνατὸν διὰ τὸν Κύριον ἡμῶν ὅπως τελειώσῃ ἐν τῷ θανάτῳ τὴν θυσίαν τὴν ὁποίαν ἤρχισεν, ὅταν ἦτο τριάκοντα ἑτῶν, ἐν τῷ εἰς θάνατον βάπτισμα Αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. Ὡς ἐκ τούτου, μ'ὄλον ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι πολλάκις ἐζήτησαν νὰ συλλάβωσιν Αὐτὸν, οὐδεὶς ἐπέβαλε ἐπ'αὐτὸν τὴν χεῖρα, διότι δὲν εἶχεν ἐλθεῖ ἔτι ἡ ὥρα Αὐτοῦ." ΙΩΑΝΝ.ζ:8,30.

Ὅταν ὁ καιρὸς διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἰουδαίων ἐκ τῆς δουλείας τῆς Αἰγυπτιακῆς ἐπλησίαζεν, ὁ Θεὸς εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, λέγων,

" Λαλήσατε πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες, Τὴν δεκάτην τούτου τοῦ μηνός, ἃς λάβωσιν εἰς ἑαυτοὺς, ἕκαστος ἐν ἀρνίον... Τὸ δὲ ἀρνίον σας θέλει εἶσθαι τέλειον, ἀρσενικὸν ἐνιαύσιον... Καὶ θέλετε φυλάττει αὐτὸ μέχρι τῆς δεκάτης τετάρτης τοῦ μηνός, καὶ τότε ἀπαν τὸ πλῆθος τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ, θέλει σφάζει αὐτὸ πρὸς τὸ ἐσπέρας." ΕΞΟΔ. ιβ:1-6.

Ο ΤΥΠΟΣ

Ἡ σπουδαιότης τοῦ τύπου τούτου ἦτο καταφα-

νῆς, διότι ἡ ζωὴ τῶν πρωτοτόκων τοῦ Ἰσραὴλ διε-
κινδύνευεν ἐν ἡ περιπτώσει ὁ τύπος οὗτος, τῆς
σφαγῆς τοῦ ἀρνίου, δὲν ἐξετελῆτο ἀκριβῶς, καὶ
τὸ αἷμα αὐτοῦ δὲν "ἐτίθετο ἐπὶ τοὺς δύο παραστά-
τας καὶ ἐπὶ τὸ ἀνώφλιον τῆς θύρας τῶν οἰκιῶν."
Οὕτως ὁ Κύριος ἡμῶν ὡς ὁ "Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ" καταλ-
λήλως προσέφερεν ἑαυτὸν εἰς αὐτοὺς κατ' ἐκείνην
τὴν ἡμερομηνίαν, ὅτε, πέντε ἡμέρας πρὸ τοῦ Πά-
σχα, εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καθήμενος ἐπὶ ὄνου,
τοῦ πλήθους κραυγάζοντος, "Ὡσανὰ τῷ Υἱῷ Δαβὶδ,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου." "Εἰς
τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι -ὡς ἔθνος- δὲν ἐδέχ-
θησαν αὐτὸν, ὅσοι δὲ -ἀτομικῶς- ἐδέχθησαν αὐτὸν,
εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν νὰ γίνωσιν τέκνα Θε-
οῦ." ΙΩΑΝΝ. α:12, ΜΑΤΘ. κα:8.

Τὸ ἔθνος διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, τῶν κυ-
βερνητῶν, ἀντὶ νὰ δεχθῇ αὐτὸν, ἀπέρριψεν αὐτὸν,
ἡρνήθησαν νὰ φάγωσιν ἐκ τοῦ ἀντιτυπικοῦ Ἀμνοῦ,
καὶ ἀπώλεσαν τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ γείνωσι μέλη
τῆς Νέας Κτίσεως, μετ' ἀφθόνου ζωῆς, ἐν δόξῃ τιμῇ
καὶ ἀφθαρσίᾳ, ἀλλὰ χαίρομεν, διότι πληροφορούμε-
θα ἀλλαχοῦ τῶν Γραφῶν, ὅτι μεθ' ὅλα ταῦτα, θὰ ἔ-
χωσιν ἔνδοξον εὐκαιρίαν ὅπως δεχθῶσι τὸν Ἀμνὸν
τοῦ Θεοῦ, ὅπως φάγωσιν, ἰδιοποιηθῶσι τὴν σάρκα
Του, τὴν θυσίαν Του, καὶ οὕτω διαφύγωσι τὴν δου-
λείαν τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου, ὑπὸ τὴν ὁδη-

δηγίαν τοῦ Κυρίου καὶ τῶν πιστῶν Αὐτοῦ ἀδελφῶν, τοῦ Πνευματικοῦ Ἰσραὴλ, τῆς ἀντιτυπικῆς Ἐκκλησίας τῶν Πρωτοτόκων. ΡΩΜ. ια:11-26.

Τὸ Δεῖπνον τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἔλαβε τὴν θέσιν τοῦ Πασχαλείου Δείπνου, ἀλλ' οὐχὶ ὡς ἀνώτερος τύπος, διότι τὸ ἀντίτυπον εἶχεν ἀρχίσει. Τὸ Δεῖπνον τοῦ Κυρίου ἡμῶν εἶναι Ἀνάμνησις τοῦ ἀντιτύπου, ἣτις ὑπενθυμίζει τοὺς ἀκολούθους Αὐτοῦ, περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ἀντιτυπικοῦ Πάσχα. Ὁ Παῦλος λέγει, "Τὸ Πάσχα ἡμῶν ἐθυσιάσθη ὑπὲρ ὑμῶν ὁ Χριστὸς." Α.ΚΟΡ. ε:7.

Ὅταν λοιπὸν δεχώμεθα τὸν "Ἀμὸν τοῦ Θεοῦ" ἀνακαλοῦμεν εἰς τὴν τὴν μνήμην τὸν θάνατον Αὐτοῦ δι' ἡμᾶς, καὶ προσδοκῶμεν τὴν ὑποσχεθεῖσαν ἀπελευθέρωσιν ἡμῶν, ταύτοχρόνως, εὐρισκόμενοι ἐν τῷ κόσμῳ, πρέπει νὰ ἐνθυμώμεθα, ὅτι "δὲν εἴμεθα ἐκ τοῦ κόσμου" ἀλλ' ὅτι εἴμεθα παρεπίδημοι καὶ ξένοι, ἀποβλέποντες εἰς ὄρους μᾶλλον ἐπιθυμητοὺς, ἐλευθέρους ἀπὸ φθορᾶς καὶ θλίψεως τοῦ παρόντος πονηροῦ αἰῶνος, τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Μετέχομεν ἐκ τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἀντιτυπικοῦ ἀζύμου ἄρτου, καὶ ζητοῦμεν νὰ ἔχωμεν αὐτὸν ἐν καθαρότητι, ἄνευ ζύμης διαφθορᾶς, τῶν ἀνθρωπίνων θεωριῶν, μαρασμοῦ, φιλοδοξιῶν, ἐγωϊσμοῦ, κ.λ.π. διὰ νὰ ἐνδυναμώμεθα ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ. ΕΦΕΣ. ς:10.

Μετέχομεν ἐπίσης τῶν πικρῶν χόρτων τοῦ διωγ-
μοῦ, συμφώνως πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Διδασκάλου, ὅ-
τι ὁ δοῦλος δὲν εἶναι ἀνώτερος τοῦ Κυρίου αὐτοῦ,
καὶ διὰ τοῦτο ὁ κόσμος δὲν γνωρίζει ἡμᾶς καθὼς
δὲν ἐγνώρισεν Αὐτὸν. Ὁ Παῦλος λέγει "Καὶ πάντες
οἱ θέλοντες νὰ ζῶσιν εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ θέ-
λουσι διωχθῆ." B.TIM.γ:12. Ὁ δὲ Κύριος ἐπισφρα-
γίζων τοῦτο λέγει,

"Θὰ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδό-
μενοι ἕνεκεν ἐμοῦ, χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε,
διότι ὁ μισθὸς σας εἶναι πολὺς ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς." MATΘ.ε:12.

Οὐδεὶς δὲ θὰ γείνη δεκτὸς ὑπ' Αὐτοῦ, τοῦ ὁ-
ποίου ἡ πιστότης δὲν θέλει ἐφελκύσει τὴν δυσμέ-
νειαν τοῦ κόσμου ἐπ' αὐτὸν.

"ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΜΗΝ
ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ"

Τὸ Δεῖπνον τὸ ἐγκαθιδρυθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν δὲν ἦτο ἄλλος τύπος, ἀλλ' ἦτο ἀνάμνησις τοῦ
ἀντιτύπου. Ὡς δὲ ἀναγινώσκομεν,

"Ἐλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας ἔκοψε, καὶ
εἶπε, Λάβετε, φάγετε, τοῦτο εἶναι τὸ σῶμα
μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον!"-Δηλ. τοῦτο πα-
ριστᾷ ἐμὲ, τὸν ἀντιτυπικὸν Ἀμνὸν, παριστᾷ
τὴν σάρκα μου-. "Τοῦτο κάμνετε εἰς τὴν ἀ-
νάμνησίν μου." A.KOP.ια:23,25. Εἰς τὸ ἐδά-
φιον 26 ὁ Ἀπόστολος προσθέτει ἐπίσης ὅτι,

" "Ὅσάκις ἂν τρώγητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ
πίνητε τὸ ποτήριον τοῦτο, τὸν θάνατον τοῦ
Κυρίου καταγγέλλετε μέχρι τῆς ἐλεύσεως
αὐτοῦ."

Τοῦτο δυκνεῖει εἰς ἡμᾶς, ὅτι οἱ μαθηταὶ ἦν-
νόουν καθαρῶς, ὅτι ἔκτοτε ἡ ἐνιαυσία τελετὴ τοῦ
Πάσχα, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ νέαν σημασίαν εἰς πάντας
τοὺς ἀκολούθους τοῦ Κυρίου, τοῦ κεκλασμένου ἄρ-
του παριστῶντος τὸ σῶμα Του. Μ', ὅλον ὅτι δὲ αὐ-
τῇ ἡ νέα διάταξις δὲν ἐτέθη εἰς τοὺς ἀκολούθους
Του ὡς νόμος, καὶ μ' ὅλον ὅτι δὲν συνεπήγετο διὰ
τοῦτο ποινὴν διὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς δεούσης τηρή-
σεως αὐτοῦ, ἐντούτοις ὁ Κύριος ἡμῶν καλῶς ἐγνώ-
ριζεν, ὅτι πάντες οἱ εὐπιστευόμενοι εἰς αὐτὸν
καὶ ἐκτιμῶντες αὐτὸν ὡς τὸν ἀντιτυπικὸν Πασχά-
λειον Ἀμνὸν, θὰ ἔχαιρον νὰ ἀναλάβωσι τὴν τελε-
τὴν τῆς Ἀναμνήσεως, τὴν ὁποῖαν οὗτος ὑπαινίσσε-
το εἰς αὐτοὺς. Τοῦτο δὲ γίνεται ἀκόμη. Ἡ πίστις
εἰς τὸ Ἀντίλυτρον ἐξακολουθεῖ νὰ εὐρίσκη τὴν ἐ-
ξεικόνισιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπλὴν ταύτην ἀνάμνησιν
"μέχρι τῆς ἐλεύσεως Αὐτοῦ" -οὐχὶ μόνον μέχρι
τῆς Παρουσίας τοῦ Κυρίου, κατὰ τὸν θερισμὸν ἢ
τὸ τέλος τοῦ αἰῶνος τούτου, ἀλλὰ μέχρις οὗ κατὰ
τὴν διάρκειαν τῆς Παρουσίας Του συναχθῶσιν εἰς
ἕκαστος πιστὸς Αὐτοῦ, πέραν τοῦ "καταπετάσμα-
τος" ὅπως λάβωσι μέρος εἰς πληρέστερον βαθμὸν
ἀκόμη, καὶ ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν εἶπεν, "ἕως τῆς ἡμέ-

ρας ἐκεῖνης, ὅταν πίνω αὐτὸ νέον μεθ' ὑμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ." MATΘ. κς: 29.

Ἡ σεμνὴ αὕτη ἀνάμνησις προωρίσθη μόνον διὰ τὰ μέλη τοῦ "σώματος" τοῦ Κυρίου, καὶ δὲν εἶναι πρέπον νὰ θεωρήσῃ τις ταύτην ὡς συμπόσιον. Ἱερὸν καθήκον εἶναι πάντων τῶν μετόχων τῶν ἐμβλημάτων τούτων, καὶ ὅστισδήποτε δὲν διακρίνει, ὅτι ὁ ἄρτος παριστᾷ τὴν σάρκα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ὅτι τὸ ποτήριον παριστᾷ τὸ αἷμα Του, θὰ ἦτο ὑπὸ κατὰ-κρισιν ἐὰν ἐλάμβανε μέρος, -κατάκρισιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ κατάκρισιν ἐν τῇ ἐαυτοῦ συνειδήσει.

Ὅθεν πᾶς τις πρὶν ἢ μετάσχη τούτων τῶν ἐμβλημάτων, πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ δι' ἐαυτὸν, ἐὰν πιστεύῃ καὶ ἐμπιστεύηται εἰς τὸ θλασθὲν σῶμα καὶ χυθὲν αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὅτι ταῦτα εἶναι ἡ ἀπολυτρωτικὴ τιμὴ αὐτοῦ καὶ δεύτερον, ἐὰν ἔκαμε τελείαν καθιέρωσιν νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Κύριον μέχρι θανάτου, ἵνα οὕτω θεωρηθῇ ὡς μέλος τοῦ "ἐνὸς σώματος." Μόνον οἱ τοιοῦτοι, θεωροῦσι τοῦτο μεγάλην τιμὴν καὶ προνόμιον, καὶ μετ' εὐχαριστήσεως ὁμολογοῦσι τοῦτο ἐνώπιον ἀλλήλων καὶ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. ΡΩΜ. ιδ:7,8.

ΑΙ ΔΥΟ ΤΕΛΕΤΑΙ

Δύο μόνον τελεταὶ εἰς τοὺς χριστιανοὺς δι-

ατάσσονται ὑπὸ τῶν Γραφῶν. Μία τούτων εἶναι τὸ ἐν ὑδατι βάπτισμα, τύπος τοῦ ἐνταφιασμοῦ τῆς θελήσεως ἡμῶν εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μέσῳ τοῦ χριστοῦ, καὶ ἡ ἄλλη εἶναι ἡ ἀνάμνησις τοῦ θανάτου τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Μεταξὺ τῶν καθ' ὁμολογίαν ἀκολουθῶν τοῦ Κυρίου, ποικιλία διατάξεων ὑπάρχουσι, σχετικῶς μὲ τὸν καιρὸν καὶ ποσάκις νὰ τηρῇται ἡ ἀπλή αὕτη ἐορτὴ. Μεταξὺ τινων Διαμαρτυρομένων δογμάτων τηρεῖται καθ' ἐκάστην Κυριακὴν, μεταξὺ ἄλλων, ἅπαξ τοῦ μηνὸς, καὶ μεταξὺ ἄλλων ἅπαξ ἐκάστην τριμηνίαν. Πλὴν, ἀκριβῶς, ὡς ἐορτάζομεν τὴν ἡμέραν τῶν γεννεθλίων φίλου τινος, ἅπαξ τοῦ ἔτους κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεως του, οὕτω φρονοῦμεν εἶναι πρέπον, νὰ μνημονεύωμεν τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ, μόνον κατὰ τὴν πραγματικὴν ἐπέτειον ἡμέραν τοῦ θανάτου Του.

Ὑπάρχει δὲ εἰδικὴ τις εὐλογία συνεχομένη μὲ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ θανάτου τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν ὀρθὴν ἡμερομηνίαν ἐκάστου ἔτους -τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ μηνὸς Νισὰν. Αὕτη ἦτο ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ὁ Πασχάλειος Ἀμνὸς ἐσφάζετο, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἦτο ὁ ἀντιτυπικὸς Πασχάλειος Ἀμνὸς, ὁ "Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου." ΙΩΑΝ-ΝΟΥ α:29. Ἦτο κατάλληλον ὅθεν, ὅτι "ἐφέρθη ὡς ἀρνίον ἐπὶ σφαγὴν" ἀκριβῶς τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὅτε τὸ τυπικὸν ἀρνίον ἐσφάγη. Δι' αὐτὸν, τύπος καὶ ἀν-

τίτυπον συνδιαίζονται εἰς ἐκείνην τὴν ἀξιωμα-
μόνευτον ἡμέραν, πλεον τῶν δέκαεννέα αἰώνων, τὴν
δεκάτην τετάρτην τοῦ μηνὸς Νισάν.

Κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ἰησοῦ, οἱ μαθηταὶ Του
ἠτοίμασαν τὸ ἐτήσιον δεῖπνον εἰς τὸ "ἀνώγειον"
ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκεῖ ἐδαπάνησεν ἀρκετὸν χρό-
νον τῆς ἐσπέρας μετ' αὐτῶν. Ὁ Ματθαῖος, ὁ Μάρκος
καὶ ὁ Λουκᾶς δίδουσιν εἰς ἡμᾶς συντόμους ἐκθέ-
σεις περὶ τοῦ τι ἔλαβε χώραν κατ' ἐκείνην τὴν ἐ-
σπέραν, ἀλλ' ὁ Ἰωάννης συμπληρῶνει τοῦτο δι' ἡ-
μᾶς. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως του μανθάνομεν, ὅτι ὁ Ἰη-
σοῦς ἐδαπάνησεν ἀρκετὸν καιρὸν ἐγκαρδίως λαλῶν
μετ' αὐτῶν, δίδων αὐτοῖς ὁδηγίας, καὶ παρηγορῶν,
διὰ τὸ γεγονὸς, ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ ἠρπάζετο ἐκ
τοῦ μέσου αὐτῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μετὰ τοῦ Ἰησοῦ συν-
τροφίας των, οἱ μαθηταὶ δὲν συνέλαβον πλήρως τὸ
πνεῦμα καὶ τὸν σκοπὸν τῆς διακονίας Αὐτοῦ. Οὗτοι
ἠγαλλιάσθησαν δι' ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐλάλησεν εἰς
αὐτοὺς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Βασιλείαν, καὶ εἰδικῶς ἐν
τῇ πληροφορίᾳ ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ τὸν λόγον,
νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι θὰ συνεδοξάζωντο καὶ θὰ ἐ-
βασίλευον μετ' Αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ σκέψις τοῦ βασιλεύειν
ὑπερέβη τῶν ἄλλων σκέψεων, καὶ οὗτοι ἐφιλονεί-
κουν μετ' ἀλλήλων, Τίς ἄρα ἐξ αὐτῶν θὰ ἦτο μεγα-
λείτερος ἐν τῇ Βασιλείᾳ.

Καταφανῶς, μία τῶν φιλονεικιῶν τούτων, ἡγέρθη τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἐν τῷ "ἀνωγειῷ" καὶ ἀντιληφθεῖς τοῦτο ὁ Ἰησοῦς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς μάθημά τι ταπεινοφροσύνης, πλύνων τοὺς πόδας των. Ὁ Ἰησοῦς ἦτο διδάσκαλος αὐτῶν καὶ Κύριος αὐτῶν, καὶ ἐν τέλει Κύριος πάσης τῆς γῆς, ἐν τούτοις, Οὗτος δὲν ^{ἦν} ~~ἦν~~ νὰ διακονηθῇ, ἀλλὰ νὰ διακονήσῃ, καὶ ἡ μεγίστη διακονία Του ἦτο, νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν Του ἱλασμόν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ οὐχὶ μόνον περὶ τῶν ἡμετέρων, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Αἰ. ΙΩΑΝΝ. β:2.

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΟΥ

Ὁ Ἰησοῦς "ἐταράχθη τὴν ψυχὴν" τὴν νύκτα ἐκείνην, γνωρίζων, ὅτι εἷς τῶν μαθητῶν Του θὰ ἐπρόδιδεν Αὐτόν. Ἡ φροντὶς Αὐτοῦ δὲν ἦτο διὰ τὸ γεγονὸς, ὅτι ἡ παράδοσις Του ἤθελε φέρει εἰς Αὐτὸν τὸν θάνατον, διότι οὐδεμίαν ιδέαν εἶχε νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὴν πορείαν τῶν συμβάντων σχετικῶς μὲ τοῦτο. Οὗτος ἔδιδε τὴν ζωὴν Του ἐκουσίως, καὶ μετὰ χαρᾶς, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου ὅλου.

Ἡ φροντὶς Του ἦτο διὰ τὸν προδότην, ἐπειδὴ ἡγάπα τὸν Ἰούδαν, καὶ ἐλυπήθη διὰ τὴν πορείαν τοῦ τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἥτις ὁδήγει εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ καταστροφὴν. "Ἀγαπήσας τοὺς ἰδικοὺς του, μέχρι τέλους ἡγάπησεν αὐτοὺς." ΙΩΑΝΝ. ιγ:1. Ὁ Ἰ-

οὐδας ἦτο εἰς τῶν ἰδικῶν Του, καὶ ἠγάπησεν αὐ-
τὸν μέχρι τέλους, καίτοι οὗτος ἐβουλεύετο κακεν-
τρεχῶς ἐκλέγων τοιαύτην πορείαν.

Καὶ ἦτο ἐπίσης εἰς τὸ ἀνώγειον τὴν νύκτα ἐ-
κείνην, ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητὰς
ἐκείνην τὴν "νέαν ἐντολὴν".. "ἀγαπᾶτε ἀλλήλους,
καθὼς ἐγὼ σᾶς ἠγάπησα." ΙΩΑΝΝ. ιγ:34. Οἱ μαθηταὶ
τὴν στιγμὴν ἐκείνην, δὲν ἠδύναντο νὰ ἀντιληφθῶ-
σι τὴν πλήρη ἔννοιαν τῆς "νέας ταύτης ἐντολῆς"
ἐπειδὴ δὲν ἐγνώρισαν πόσον ὁ Ἰησοῦς ἠγάπησεν αὐ-
τοὺς. Οὗτοι δὲν ἀντελήφθησαν, ἔτι καὶ τὴν τελευ-
ταίαν νύκτα πρὸ τοῦ θανάτου του, ὅτι ἡ ὑπὲρ αὐ-
τῶν ἀγάπη Του ἦτο τόσον μεγάλη, ὥστε ἔφερεν αὐ-
τὸν εἰς θέσιν νὰ θέσῃ τὴν ζωὴν Του ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἐν τούτοις, ἀργότερον, ὅτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄ-
γιον ἐδόθη εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν, ὑ-
πενθυμίζοντος αὐτοῖς τὶ ὁ Ἰησοῦς εἶχεν εἶπει εἰς
αὐτοὺς, καὶ διερμηνεύοντος ταῦτα, οὗτοι ἀντελήφ-
θησαν. Καὶ ὅχι μόνον ἠννόησαν τὴν "νέαν ἐντολὴν"
ἀλλ' ἐμπράκτως ἔθεσαν αὐτὴν εἰς ἐνέργειαν, ὡς
ὁδηγοῦσαν ἀρχὴν ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν. Ἡ μετὰ ταῦτα
ζωὴ των ἀποκαλύπτει ὅτι οἱ ἀπόστολοι ἦσαν τόσον
ἔτοιμοι νὰ θέσωσι τὴν ζωὴν αὐτῶν ὑπὲρ ἀλλήλων
ὡς ὁ Ἰησοῦς ἔπραξε, καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐμπράκ-
τως ὑπέφερον θάνατον, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς πιστό-
τητος αὐτῶν εἰς τὸν Κύριον καὶ τὸν σκοπὸν Αὐτοῦ.

Οἱ μαθηταὶ ἀντελήφθησαν ἐξ ὧων ὁ Ἰησοῦς εἶ-
 χεν εἶπει, ὅτι ἔμελλε νὰ ἀποδημήσῃ εἰς χώραν μα-
 κρὰν. Οὗτοι ἐνεθυμήθησαν ἴσως τὴν παραβολὴν τοῦ
 "ἀποδημοῦντος εὐγενοῦς εἰς χώραν μακρὰν ἵνα λά-
 βῃ βασιλείαν καὶ νὰ ὑποστρέψῃ" καὶ ἀντελήφθησαν
 ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτο ἴσως ὁ εὐγενὴς τῆς παραβολῆς.
 Ὡστε ὁ Πέτρος ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν, "Ποῦ ὑπάγεις;
 Ὁ Ἰησοῦς ἀπῆντησεν, "Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, σὺ δὲν δύ-
 νασαι ἤδη νὰ μὲ ἀκολουθήσῃς, ὕστερον ὅμως θέλεις
 μὲ ἀκολουθήσει." ΙΩΑΝΝ. ιγ:36.

Πόσον ἀληθὲς τοῦτο ἀπεδείχθη! Ὁ Πέτρος, καὶ
 πάντες οἱ ἀληθεῖς ἀκόλουθοι τοῦ Διδασκάλου κατὰ
 τὴν διάρκειαν τοῦ αἰῶνος, ἠκολούθησαν αὐτὸν μέ-
 χρι θανάτου, γενόμενοι σύμφυτοι μετ' Αὐτοῦ κατὰ
 τὴν ὁμοιότητα τοῦ θανάτου Αὐτοῦ. ΡΩΜ. ς:5, Β.ΤΙΜ.
β:11,12. Τὸ νὰ εἶναι τις χριστιανὸς, συχνάκις
 ἀναφέρεται ὡς ἀκόλουθος εἰς τὰ ἔχνη τοῦ Ἰησοῦ,
 κατανοοῦμεν ὅμως πάντοτε ποῦ τὰ βήματα ταῦτα
 μᾶς ὁδηγοῦν περιπατοῦντες ἐν αὐτοῖς; Γνωρίζομεν,
 ὅτι τὰ βήματα ταῦτα τῆς ἀγαθοσύνης, συμπαθείας,
 καὶ ἐλέους πρὸς τοὺς πλανωμένους φέρουν δοκιμα-
 σίας θλίψεις καὶ θάνατον; Εἶναι βήματα αὐτοθυσί-
 ας τὸ νὰ βαδίζῃ τις εἰς τὰ βήματα τοῦ Ἰησοῦ. Διὰ
 νὰ μᾶς ἐνθαρρύνῃ ὁ Ἰησοῦς ἐπαρήγγειλεν εἰς ἡμᾶς
 καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀκολούθους Αὐτοῦ νὰ ἔχωμεν
 θάρρος, διότι Αὐτὸς ἐνίκησεν τὸν κόσμον. ΙΩ. ις:33.

---ΟΟΟ---

Ὁὲ γίνεσθε ἀκροαταὶ μόνον.

"Πᾶς ὁ ἀκούων
τοὺς λόγους μου
τούτους καὶ μὴ κά-
μων αὐτοὺς, θέλει ὁ-
μοιωθῇ μὲ ἄνδρα μωρὸν,
ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον." MAT.ζ:26.

Ι ΕΛΠΙΔΕΣ αἱ στηριζόμεναι ἐπὶ τῶν
ὑποσχέσεων τοῦ Κυρίου καὶ δὲν συνο-

δεύονται μὲ ἔργα, εἶναι ἐλπίδες αἵτινες
κτίζονται ἐπὶ τῆς ἄμμου. Αὕτη ἡ θεμελιώδης ἀλή-
θεια πολλάκις ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὰς Γραφὰς. Ὁ
Ἀπόστολος Ἰάκωβος λαμβάνων τὸ νῆμα ἐκ τούτων
τῶν λόγων τοῦ Διδασκάλου, μᾶς συμβουλεύει, νὰ
μὴ εἴμεθα ἀκροαταὶ μόνον τοῦ Λόγου, ἀλλὰ ἐκτε-
λεσταὶ ὡσαύτως. Τὸ νὰ εἶναι τις μόνον ἀκροατῆς,
ἐξηγεῖ, εἶναι ὡς ἄνθρωπος τις ὅστις παρατηρεῖ
ἑαυτὸν εἰς τὸ κάτοπτρον καὶ ἀναχωρεῖ, καὶ λη-
σμονεῖ ὅποιος ἦτο. ΙΑΚ.α:22-24.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ὁ σκοπὸς διατὶ παρατηρεῖ
τις ἑαυτὸν εἰς τὸ κάτοπτρον, εἶναι νὰ καλλιτε-

ρεύση ἑαυτὸν, ἔὰν τοῦτο εἶναι δυνατὸν. Τοῦτο εἶναι ἐξεικόνις τοῦ τρόπου καθ'ὃν πρέπει νὰ καταστῶμεν ἐκτελεσταὶ τοῦ Λόγου, δηλ. ὑπακούοντες εἰς ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον ἀκούομεν, ἢ ἐπιρροή του δέον νὰ ἐπιτελέσῃ ἀλλαγὴν ζωῆς.

Εἰς B.KOP.γ:18 ἀναγινώσκομεν,

" Βλέποντες, ὡς ἐν κατόπτρῳ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου... μεταμορφούμεθα εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν καθὼς ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Κυρίου."

Ἡ ἐξεικόνις ἐνταύτῃ τῇ περιπτώσει εἶναι διάφορος, καθότι τὸ κάτοπτρον ἀντανακλᾷ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, ἐνῷ εἰς τὴν προηγούμενην ἐξεικόνισιν παρατηροῦμεν ἑαυτοὺς. Ἀμφότεραι αἱ σκέψεις εἶναι σπύδαται καὶ αἱ δύο σχετίζονται μὲ τὴν ὑπόθεσιν νὰ καταστῶμεν ἐκτελεσταὶ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Εἰς τὴν πρώτην ἐξεικόνισιν εἶναι οὐσιῶδες νὰ παρατηρήσωμεν προσεκτικῶς τὰς ἰδίαις ἡμῶν ἀτελείας, ὡς ὁ Θεὸς, μέσῳ τοῦ Λόγου Του, ἀποκαλύπτει ταύτας εἰς ἡμᾶς καὶ ἔπειτα πρέπει νὰ ῥίψωμεν τὰ βλέμματά μας, δηλ. νὰ προσηλώσωμεν τὴν προσοχὴν μας ἐπὶ τοῦ τελείου Ὑποδείγματος, ἐπὶ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, καθὼς προσπαθοῦμεν, διὰ μέσου τῆς ὑπακοῆς, νὰ συμμορφωθῶμεν μὲ τοῦτο τὸ Ὑπόδειγμα.

Ἐὰν θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἐνθυμώμεθα πᾶν ἐδάφιον

τῆς Γραφῆς καὶ ἱκανοὶ νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν ἔννοιάν του καὶ ὡσαύτως νὰ συζητήσωμεν νοημόνως πάντα τὰ λεπτὰ σημεῖα τῶν Χριστιανικῶν δογμάτων καὶ ἠθικῶν διδασκαλιῶν, καὶ ἐντούτοις ὅμως ἡμεῖς οἱ ἴδιοι δὲν συμμορφώνομεν τὰς σκέψεις μας, λόγους καὶ πράξεις πρὸς τὸ ἀποκαλυφθὲν θεῖον θέλημα, τότε σπαταλῶμεν εἰς μάτην τὴν ζωὴν μας. Ἡ γνῶσις τῆς ἀληθείας εἶναι δῶρον Θεοῦ καὶ εἶναι σπουδαία διότι ἀποκαλύπτει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ εἰς ἡμᾶς. Ἀλλ' ἐὰν ἀδιαφορήσωμεν ἢ ἐὰν καταστῶμεν ἀμελεῖς νὰ πράξωμεν ἐκεῖνο τὸ θέλημά Του, ἡ ἀποκτηθεῖσα γνῶσις, φυσικὰ, ὑπάγει εἰς μάτην.

Ὁ Ἰησοῦς μᾶς λέγει, ὅτι ὁ κάμνων τοιοῦτον τραγικὸν λάθος, δύναται νὰ ὁμοιωθῇ μὲ ἄνθρωπον μωρὸν ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν του ἐπὶ τῆς ἄμμου. Φυσικῶς, μία οἰκία ἢ ὅποια κτίζεται ἐπὶ τῆς ἄμμου δὲν δύναται νὰ σταθῇ ἐναντίον τῶν στοιχείων τοῦ καιροῦ, τῆς φύσεως, ῥαγδαίων βροχῶν, ἀνέμων ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἐπομένων ποταμῶν, χωρὶς νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ τὴν δύναμιν τῶν ῥευμάτων. Ἡμεῖς ὡς Χριστιανοὶ, δυνάμεθα νὰ κτίσωμεν τὰς ἐλπίδας μας ἐπὶ βραχῶδους στερεᾶς βάσεως, ἀπλῶς ὑπακούοντες τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἐπίσης μαθάνοντες περὶ αὐτοῦ.

"Τούτους τοὺς λόγους" τοῦ Ἰησοῦ οὕς εἶναι ἀνάγκη

μετὰ προθυμίας νὰ ὑπακούσωμεν -καὶ δυνάμεθα ἐ-
ὰν θέλωμεν, διότι ἡ ὑποσχεθεῖσα δύναμις τοῦ Θε-
οῦ εἶναι μεθ' ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ Ἀγ. Πνεύ-
ματος Του καὶ διὰ τῆς βοηθείας τοῦ Λυτρωτοῦ μας
ὅστις καλύπτει τὰς ἀκουσίας ἁμαρτίας καὶ ἀδυνα-
μίας μας- εἶναι κατὰ πάντα περιεκτικοὶ, δηλ. ἐμ-
περιέχουσι ὠφελίμους διδασκαλίας,

" Πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς ἐκ-
παίδευσιν τῆς μετὰ τῆς δικαιοσύνης, διὰ
νὰ ἦναι τέλειος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἡτοι-
μασμένος εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν."

B.TIMOΘ. γ:16,17.

Πολλαὶ ἐξ αὐτῶν εὐρίσκονται εἰς τοὺς Μακα-
ρισμοὺς τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τοῦ ὅρου. MATΘ. ε:Κεφ.
Ἐμπερικλείουσι τὴν ἀρχὴν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς δι-
καιοσύνης, τὴν αὐτοθυσιαστικὴν ἀγάπην χάριν τῶν
ἀδελφῶν καὶ τὴν λάμψιν τοῦ φωτὸς τῆς ἀληθείας
ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. Τωόντι, ἀπαιτεῖται προσ-
πάθεια διὰ νὰ ὑπακούῃ τις, ἀλλὰ ὅποια ἔνδοξος
ἀμοιβὴ εἰς τὸ τέλος ἐπιδαψιλεύεται; ὅποιος εἶ-
ναι οὗτος ὁ ἀνεξιχνίαστος πλοῦτος τοῦ Χριστοῦ!
ΕΦΕΣΙΟΥΣ α:18, γ:8.

Ο ΕΤΟΣ 1964 ὑπῆρξεν ἕν ἔτος στενοχωρίας καὶ ἀβεβαιότητος ἐφ' ὅλου τοῦ κόσμου.

Κεφαλαί, Ἐθνῶν καὶ Πρέσβεις προσεπάθησαν ἐνεργητικῶς ν' ἀνακαλύψουν τρόπους νὰ χαλαρώσουν τὴν ἔντασιν τοῦ ψυχροῦ πολέμου ἣτις συνέχει τοὺς λαοὺς σχεδὸν ὅλων τῶν Ἐθνῶν, πλὴν δυστυχῶς, ἀνεπιτυχῶς. Ἀληθῶς, ἐνωρὶς κατὰ τὸν παρελθόντα Αὐγουστον, βραχὺς πόλεμος ἐξέσπασε εἰς τὸ βόρειον ΒΙΕΤ-ΝΑΜ, καὶ τὸν Σεπτέμβριον ἡ Ρωσσία ἀνήγγειλεν ὅτι κατέχει ὄπλον τρομερὸν, τρομερότερον τῆς ὑδρογόνου βόμβας. Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον ἐπίσης εἰς τὴν Ρωσσίαν ἡ Κυβέρνησις ἥλλαξεν.

Ὁ ἀστικὸς νόμος ἐψηφίσθη παρὰ τοῦ Κογκρέσου τῶν Η.Π. τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Προέδρου. Πλὴν τοῦτο δὲν ἔθεσε τέρμα εἰς τὴν ἔντασιν μεταξύ φυλῶν. Ὑπῆρξεν σποραδικῶς ἔντασις μεταξύ τῶν φυλῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ ὑπῆρξε πικρὸς ἐκλογικὸς ἀνταγωνισμὸς. Εἰς τὸν θρησκευτικὸν τομέα αἱ διάφοροι ἐκκλησιαστικαὶ ἀποχρώσεις ἐξακολουθοῦν νὰ ἐρευνοῦν διὰ καλλιτέραν κατανόησιν μεταξύ των. Ταῦτα εἶναι ὀλίγα ἐκ τῶν πολλῶν γεγονότων ἅτινα σημειῶνουν τὸ τέλος τοῦ 1964.

Τὸ ἔτος 1964 ἦτο τὸ πεντηκοστὸν ἀπὸ τοῦ Πρώτου Παγκοσμίου πολέμου. Τοῦτο δίδει καταλλήλως τὸν συλλογισμόν τοῦ τὶ ἔλαβε χώραν ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πεντήκοντα τούτων ἐτῶν. Τὰ U.S. NEWS AND WORLD REPORT ἐναφέρει εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ τῆς 6ης Ἰουλίου π.ἔ, περὶ τῶν πεντήκοντα τούτων ἐτῶν, ὅτι "οὐδέποτε ὑπῆρξεν εἰς τὴν ἱστορίαν τοιοῦτον τι." Καὶ εἰς τοῦτο προστίθεται ἡ παρατήρησις ὅτι ἡ παγκόσμιος κατάστασις ἣτις

ὑφίστατο πρὶν τοῦ 1914 εἶναι "ἀγνώριστος σήμερον."

Ἐκτὸς τῶν Η.Π. ὁ κόσμος πρὶν πεντήκοντα ἐτῶν ἦτο κατὰ μέγα μέρος μεγάλαι Αὐτοκρατορίαι, μὲ τὴν Μ.Βρετανίαν τὴν μεγίστην ὅλων. Ἡ Γερμανία, Γαλλία, Βέλγιον, Ὀλλανδία, Ἰταλία καὶ Τουρκία ἐπίσης εἶχον ἀποικίας εἰς τὴν κατοχὴν των. Ἡ Ἀφρικὴ ἣτις σήμερον ἀποτελεῖται ἀπὸ πολλὰ μικρὰ θεωρούμενα ἀνεξάρτητα Ἔθνη, ἐκυβερνῶντο τελείως ἀπὸ Μεγάλας Δυνάμεις πρὶν τοῦ 1914. Αἱ Μεγάλαι Ἀποικιακαὶ Δυνάμεις τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἐκυβερνῶντο ὑπὸ Βασιλέων, Αὐτοκρατόρων καὶ Τσάρων. Ἐκτὸς τῆς Μ.Βρετανίας καὶ Η.Π.οὶ λαοὶ εἶχον πολὺ ὀλίγον νὰ εἴπουν, εἶχον μικρὰν φωνὴν ἢ οὐδεμίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ὅπου ὑπῆρχε κοινοβούλιον ἐνεργοῦσε ὡς "ἐλαστικὴ σφραγὶς" διὰ τοῦς Δικτάτορας.

Μετὰ τὸν Πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον ὁ πληθυσμὸς τῶν Η.Π. ἦτο περίπου 90,000,000 καὶ ἦτο οὐχὶ ὡς εἶναι σήμερον πρωτεύων Ἔθνος μὲ 200,000,000 περίπου πληθυσμοῦ. Ἐν τούτοις, αἱ Η.Π. ἔπαιξαν σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν ἦτταν τῆς Γερμανίας εἰς τὸν Πρῶτον Παγκ. Πόλεμον, ὁμοίως καὶ μὲ τὸν Δεύτερον τοιοῦτον. Ἀκολουθῶς τοῦ Πρώτου Παγκοσ. Πολέμου, ταχεῖαι μεταβολαὶ ἤρχισαν εἰς τὸν παλαιὸν Εὐρωπαϊκὸν κόσμον γὰ ἐξελίσσωνται. Ἡ Κομμουνιστὰὶ κατέλαβον τὴν Ῥωσίαν, καὶ ἡ ἀνύψωσις τοῦ Χίτλερ καὶ Μουσολίνη ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ, ἔλαβε χώραν. Τσάροι καὶ Αὐτοκράτορες παρῆλθον, καὶ παρ' ὅλην τὴν προσπάθειαν ἐν Γερμανίᾳ πρὸς ἰδρυσιν Δημοκρατικοῦ τύπου Κυβερνήσεως, ταχέως κατέρρευσεν εἰς τὴν ὑψωσιν τῆς δυνάμεως τοῦ Χίτλερ. Μὲ τὸν καιρὸν ὁ Χίτλερ καὶ Μουσολίνη ἤνωσαν τὰς δυνάμεις των, φαινομενικῶς, ὅπως καταπολεμήσουν τὸν Κομμουνισμόν, ἀλλ' ἐν τῇ πραγματικότητι, ὅπως φέρουν ὁλόκληρον τὸν κόσμον ὑπὸ τὴν πτέρνα τῆς ἀνατελλούσης Φασιστικο-Ναζικῆς Αὐτο-

κρατορικῆς Δυνάμεως.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ Μ. Βρεττανία καὶ Η.Π. ἐβό-
ηθησαν εἰς τὴν ἐξόπλισιν τῆς Γερμανίας ἐναντίον
τῆς Ρωσσίας, διὰ νὰ εὐρωσιν μετέπειτα, μὲ φρίκην
εἰς ἑαυτοὺς, ὅτι τὰ ὅπλα τὰ ὅποια ἐπρομήθευσαν
εἰς αὐτὴν ἐστράφησαν ἐναντίον των. Παρ' ὅλας
τὰς προσπάθειας τῶν Η.Π καὶ Μ.Βρεττανίας τὸ 1939
ὁ Βοσ. Παγκόσμιος Πόλεμος ἐξέσπασε. Ἡ πολεμικὴ
κραυγὴ πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν στρατιωτῶν καὶ ἄλλων
εἰς τὸν Πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον ἦτο "Πόλεμος
πρὸς κατάπαυσιν πολέμων" καὶ "πόλεμος δι' ἀσφαλῆ
Δημοκρατίαν" πλὴν ὁ πόλεμος τοῦ 1914 εἰς τοῦτο
ἦτο ἀποτυχία. Διότι ὅχι μόνον ὁ κόσμος παρέστι
μάρτυς τοῦ πλέον καταστρεπτικοῦ ὅλων τῶν πολέμων
κατὰ τὸ 1939, ἀλλὰ μικρότεροι πόλεμοι, καλούμε-
νοι "ἀψιμαχίαι" ἐξακολουθοῦν ἔκτοτε εἰς ἓν ἢ πε-
ρισσότερα ἔθνη.

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΜΙΚΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸν Πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον ἡ πάλῃ ἐ-
γένετο ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεταξύ στρατιωτῶν ἐκ τῶν
χαρακωμάτων κατὰ καιροὺς καὶ ἐν ἐκτάσει, εἰς ἀνοι-
κτὰ πεδία πολλάκις. Ἡ τακτικὴ αὕτη τοῦ πολέμου
ἐξακολουθεῖ ἔτι εἰς ἀψιμαχίας. Ἀλλὰ τώρα, εἰάν
ἐκτεταμένως ξεσπᾷ Παγκόσμιος Πόλεμος, θὰ εἶναι
κάπως διάφορος. Ἀτομικὸς πόλεμος θὰ εἶναι ὁ κα-
νὼν τῆς ἡμέρας, καὶ ἀντὶ νὰ μεταφερθοῦν στρατι-
ῶται ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ὠκεανοῦ, ὁ θανατηφόρος ἀ-
τομικὸς πόλεμος θὰ μεταφερθῇ εἰς στόχους χιλιά-
δων μιλίων μακρὰν ἐν ἀνάγκῃ, διὰ πυραύλων ὡς ἐ-
πὶ τὸ πλεῖστον.

Πεντήκοντα ἔτη πρὶν, αἱ Η.Π, ἐξ ἀπόψεως δυ-
νάμεως ἦτο δευτερεῦον ἔθνος συγκρινόμενον μὲ
τὴν Μ.Βρεττανίαν, καὶ κατ' οὐσίαν ἀπομεμονωμένη,
ὅσον ἀφορᾷ νὰ ἔχῃ φωνὴν εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ

κόσμου. Τώρα αἱ Η.Π. εἶναι τὸ πρωτεύων "Ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆς, κάμνων τὴν ἐπιρροὴν τῆς αἰσθητῆς εἰς ὅλον τὸν κόσμον, μὲ ἐναερίους καὶ ναυτικὰς βάσεις δι' εὐκόλον στόχον εἰς ὅποιονδήποτε μέρος τῆς γῆς.

Τ Α Ξ Ι Δ Ε Υ Ε Ι Ν

Εἰς τὸ 1914 ὁ κόσμος ἦτο μὲ "ἵππους καὶ ἀμάξας". Πολὺ ὀλίγα αὐτοκίνητα καὶ ὀλίγοι κατάλληλοι δρόμοι. Τώρα τὰ αὐτοκίνητα εἶναι ὁ κανὼν τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ κυκλοφορία ταχεῖα καὶ ἐπικίνδυνος. Ὑπὲρ λεωφόροι δημιουργοῦνται, πλὴν ἐξακολουθητικὴ αὐξήσις τῶν αὐτοκινήτων καθιστᾷ αὐτὰς ἐνεπαρκεῖς. Πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν τὰ ἀεροπλάνα ἐχρησιμοποιοῦντο ἀποκλειστικῶς δι' ἀνιχνεύσεις ψς "ὀφθαλμοὶ τῶν στρατευμάτων." Δὲν ὑπῆρχον οὐδόλως μεταφορικὰ ἀεροπλάνα οὐδὲ μεταγωγικὰ ἢ ἐπιβατικὰ πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν. Οἱ σιδηρόδρομοι ἦσαν τὰ μόνα μέσα μεταφορᾶς καὶ συγκοινωνίας. Σήμερον τὰ ἀεροπλάνα μὲ τὰ αὐτοκίνητα καὶ λεωφορεῖα φέρουν εἰς κρίσιν τοὺς σιδηροδρόμους.

Τὶς ἠδύνατο νὰ ὀραματίζητο πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν ὅτι χιλιάδες ἀεροπλάνα νύκτα καὶ ἡμέραν θά πετοῦσαν ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν καὶ ἀπὸ Ἔθνος εἰς Ἔθνος ὑπεράνω τῶν ὠκεανῶν μὲ ταχύτητα 600 μιλίων τὴν ὥραν; Καὶ τὸ τέλος δὲν εἶναι πλησίον. Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον ὅτε ἡ ταχύτης ἀπὸ ἀέρος θά αὐξήσῃ καταπληκτικῶς. Ἀληθῶς ὁ κόσμος ἀλλάσσει.

Ε Π Ι Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Α

Πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν τηλεγράφος καὶ τηλεφῶνον ἦσαν ἐν χρήσει ἐπιτοπίως. Παρατηρήσατε πῶς ἥλλαξαν οἱ καιροὶ σήμερον μὲ τὴν παγκόσμιον σύνδεσιν πληροφοριῶν καὶ ἐπικοινωνιῶν. Τὶς ἐπίστευεν πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν ὅτι ὁ ἄνθρωπος θά ἐκάθητο εἰς

τὸν οἶκον τοῦ βλέπων εἰκόνας γεγονότων τῆς ἡμέρας μίλια μακρὰν, καὶ πολλάκις λεπτῶν μετὰ τῶν γεγονότων;!

Καὶ τώρα, μετὰ πενήντα ἔτη ἀπὸ τὸν Πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον, δισεκατομμύρια δολλ. ἐξοδεύονται ἐρευνῶντες τὸ κενὸν πέραν τῆς γῆς διάφοροι Κυβερνήσεις μὲ τὸν σκοπὸν τὴν κατακτησιν τῆς σελήνης καὶ ἄλλων πλανητῶν. Ἦτο τὸ 1964 ὅτε αἱ Η.Π. ἀπέστειλαν πύραυλον εἰς τὴν σελήνην, ἥτις πρὶν θραυσθῇ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς, ἀπέστειλε χιλιάδας φωτογραφιῶν αὐτῆς. Ἐνῷ αἱ προσπάθειαι αὗται γίνονται, ὁμολογουμένως, δι' εἰρηνικοὺς σκοποὺς, ὑπάρχουν πολλοὶ σκεπτόμενοι ὅτι ταῦτα ἐμμέσως σχετίζονται μὲ τὴν ἐλπίδα ὅπως τελικῶς προσβληθῇ ὁποιονδήποτε Ἔθνος ἐκ τῶν ὑπὲρ πέραν. Ἀληθῶς, τὸ Ἔθνος τὸ ὁποῖον θὰ κατωρθώσῃ τοῦτο θὰ καθυποτάξῃ καὶ κυριαρχίῃ τῆς γῆς ὁλοκλήρου εἴτε διὰ καλὸν εἴτε διὰ κακόν.

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΑΛΛΑΓΑΙ

Δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ εἰπῶμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει Κυβέρνησις ἐπὶ τῆς γῆς ἥτις δὲν διῆλθεν ριζικὰς μεταβολὰς εἰς τὰ τελευταία ταῦτα πενήντα ἔτη. Σκέφθητε τὴν Ρωσσίαν, τὴν κερχωρισμένην Γερμανίαν, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἀκόμη τὰς Η.Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς. Αἱ κοινωνικαὶ ἀσφάλειαι -SOCIAL SECURITY- οὐδὲ ἂν ἐλογίζετο πρὸ πενήντα ἐτῶν, οὐδὲ ἡ ὑπαγωγή τῶν φαρμάκων κοινωνικῶς ὡς εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Τίς ἠδύνατο πρὸ πενήντα ἐτῶν νὰ σκεφθῇ περὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων ὅτι θὰ ἐψηφίζετο ὡς νόμος ἐν ταῖς Η.Π.; Ἡ αὔξησις τῆς γνώσεως -ΔΑΝ.ιβ:4,- ἥλλαξε τοὺς χάρτας τῶν Ἐθνῶν. Οὐδέποτε εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου, ἐντὸς 50 ἐτῶν παρατηροῦνται τοιαῦται ἀλλαγαὶ ἀπὸ τοῦ 1914 - τοῦ 1964.

Πολλάκις λέγομεν "ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνει ἐ-

αυτήν." Πάντοτε ὑπῆρχον πόλεμοι, λέγουν, ἐπαναστάσεις, ταραχαὶ διάφοροι, καὶ πάντοτε θὰ γίνονται. Ἀλλὰ ἐξέχοντα γεγονότα τῶν τελευταίων πεντήκοντα ἐτῶν εἶναι κάπως διάφορα ἀπὸ ἄλλην ἐποχὴν. Ἐπὶ τούτου σκέφθητε τὶ συνέβη εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν. Εἶναι τοῦτο ἱστορία ἐπαναλαμβάνουσα ἑαυτὴν; Ποτε εἰς τὸ παρελθὸν ὁ κόσμος εἶχε ράδιον καὶ τηλεόρασιν, ὑδρογόνον βόμβαν καὶ ὑπερπύοντια βλήματα; Πότε οἱ ἄνθρωποι ἐταξίδευσον δι' αἴρος μὲ 600 μίλια τὴν ὥραν, καὶ πύραυλον νὰ συντρίβεται εἰς τὴν σελήνην;

Ὑπάρχει ἀναγραφὴ εἰς τὰ φύλλα τῆς ἱστορίας περὶ καιροῦ ὅτε τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ πλανῆτου μας περίπου νὰ ἐξουσιάζεται παρὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ ὅπισθεν σιδηροῦ παραπετάσματος, μὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ τοῦ κόσμου ἠνωμένοι πρὸς περιστολὴν τῆς καταστρεπτικῆς αὐτῆς νόσου, ὡς ἀποκαλεῖται, ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξαπλωθῇ; Ποτε αἱ μεγάλαι δυνάμεις εἰς τὸ παρελθὸν εἶχον ποτε τὴν δύναμιν καὶ τὰ μέσα νὰ καταστρέψουν τὸ γένος μὲ τὴν ὑδρογόνον βόμβαν; Πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν ἡ κατάστασις αὕτη ἦτο ἀνήκουστος, ἀλλὰ σήμερον ταῦτα παρουσιάζουν τὴν ἀνώμαλον καχεκτικὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι ζοῦν πεφοβισμένοι.

ΔΙΑΦΟΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ζῶμεν βεβαίως εἰς διαφορετικὸν κόσμον σήμερον ἀπὸ ὅ,τι ὑπῆρχε πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν. Μὲ ὅλα τὰ ὠραῖα θαυμαστά πράγματα τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν ἐφευρέσεων αὐτῆς, ἔπρεπε ἦτο καλλίτερος κόσμος ἀπὸ ὅ,τι εἶναι σήμερον. Πλὴν, ἀλλοίμονον, ἡ πλεονεξία καὶ ἰδιοτέλεια ἀσκεῖται τοιαύτην ἐπιρροὴν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν ἀνθρώπων ὥστε αἱ ἀπολαύσεις τῶν ἀγαθῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῆς "αὐξήσεως τῆς γνώσεως" ΔΑΝ. ιβ: εἰς τὸν ἔσχατον τοῦτον καιρὸν, πολλάκις φθείρον-

ται μὲ τὴν συναίσθησιν ὅτι ἡ πρόοδος αὕτη τῆς ἐπιστήμης καὶ ἐφευρέσεων δυνατόν νὰ καταλήξουν εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἰδίου πολιτισμοῦ, καὶ δυνατόν καὶ αὐτῆς τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς.

Εἶναι καλὸν τὸ σκέπτεσθαι περὶ τοῦ ταξιδεύειν μὲ 600 μίλια τὴν ὥραν, ἀλλὰ ὅταν τις σκέπτεται ὅτι βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα ὁμοίως πετοῦν τόσον ταχέως, καὶ ἐντὸς ἐνὸς ἢ δύο ἐτῶν θὰ πετοῦν μὲ δύο χιλιάδας μίλια τὴν ὥραν, καὶ ὅτι βλήματα διασχίζοντα τοὺς αἰθέρας μὲ χιλιάδας μίλια τὴν ὥραν δύνανται νὰ σκορπίσουν θάνατον καὶ καταστροφὴν, ἡ χαρὰ, ζῶντες εἰς τοιοῦτον καιρὸν καὶ τοιαύτην ἐποχὴν, σμικρύνεται. Τοῦτο ἀληθεύει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοὺς σοβαρῶς σκεπτομένους, οἵτινες δὲν γνωρίζουν τὴν προφητικὴν ἐννοίαν τοῦ καιροῦ εἰς τὸν ὁποῖον ζῶμεν.

Ὡς μελετηταὶ τῶν προφητειῶν τῆς Γραφῆς κατανοῶμεν τὴν μεταβατικὴν περίοδον τοῦ κόσμου σήμερον ἣτις φέρει τὸν παλαιὸν κόσμον εἰς τὸ τέλος του, καὶ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸν νέον τοῦ Θεοῦ κόσμον τῆς αὔριον, εἰς τὴν ὁποίαν δικαιοσύνη κατοικεῖ. Ἡ ἱκανότης ὅπως ὁ ἄνθρωπος κυβερνηθῇ μόνος του, παρ' ὅλας τὰς ἐφευρέσεις, ἀπεδείχθη μάταια. Νόμος καὶ τάξις παντοῦ διασπᾶται ὅπουδῆποτε ἐντὸς τοῦ "ἔθνους καὶ διεθνῶς. Κακουργήματα παντὸς εἴδους παντοῦ, εἶναι εἰς ἀγιόντα βαθμόν, καὶ τὰ πλέον ἐξέχοντα πνεύματα ἀδυνατοῦν νὰ συγκρατήσουν ἢ νὰ εὕρουν διέξοδον. Ἡ αὐξησις τῆς γνώσεως δὲν ἐπέφερεν ἀποτελέσματα ὅπως ὁ ἄνθρωπος κυβερνηθῇ καταλλήλως, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἀναρχίας αὐξάνει ὡς προεφυτεύθη "καιρὸς θλίψεως ὅποια ποτὲ δὲν ἔγεινε ἀφ' ὅτου ὑπῆρξεν ἔθνος." ΔΑΝ. ιβ:1 ,ΜΑΤΘ. κδ:21,22.

Τοιουτοτρόπως ὁ κόσμος σήμερον, καίτοι κατὰ πολὺ ζῇ φανταστικῶς μὲ τὰς ἐφευρέσεις τῆς γνώσεως τῶν πεντήκοντα τούτων ἐτῶν, ἐντούτοις εἰ-

ναι κόσμος, κοινωνία καταρρέουσα. Τὰ στοιχεῖα τῆς εἰρήνης, ἀσφαλείας, ἐγκρατείας, ἅτινα εἶναι ἀναγκαῖα εἰς πᾶσαν κοινωνίαν διὰ τὸν λαὸν νὰ εἶναι εὐτυχεῖς, δὲν ὑπάρχουν. Μόνον ὑπάρχει τάσις μανιώδους δι' ἀπολαύσεις καὶ πλοῦτον ἀφ' ἑνὸς, ἀφ' ἑτέρου ἐπαναστατικαὶ ἐκδηλώσεις δι' ἐλευθερίαν καὶ ἰσότητα ἀγαθῶν, καὶ πολλοὶ ὀλίγοι εἶναι εὐχαριστημένοι μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῶν τάσεων τούτων.

Τ Ο Μ Ε Λ Λ Ο Ν

Τὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν περὶ τοῦ μέλλοντος; Κοσμικὴ σοφία βλέπει τὰ ἐπόμενα πεντήκοντα ἔτη μὲ ἐξακολουθητικὴν κατάστασιν μεταλλαγῆς, μὲ τὸν πληθυσμὸν τῶν Η.Π. καὶ τοῦ κόσμου ὅλου διπλασιαζόμενον, μὲ ταχύτητα διπλασίαν εἰς τὸ ταξιδεύειν καὶ αὐξανομένην, μὲ ἐπίσκεψιν τῆς σελήνης καὶ Ἰσως καὶ ἄλλων πλανητῶν. Ὑπεράνω ὅλων εἰς τὰς διαστάσεις τῶν σκεπτομένων ἐξαπλοῦται μαῦρο νέφος παγκοσμίου ὕδρογονικοῦ ἀτομικοῦ πολέμου, μὲ τὴν τελικὴν καταστροφὴν πάσης ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Ἡ Γραφή δὲν δίδει λεπτομερεῖας ἐκάστου ἔτους τὶ θὰ συμβῇ, πλὴν γνωρίζομεν ὅτι αἱ ἡμέραι τῆς τελικῆς θλίψεως θὰ κολοβωθοῦν καὶ δὲν θὰ ἐπέλθῃ τελικὴ καταστροφὴ τῆς ἀνθρωπότητος. MATΘ. κδ:21,22. Ὡς μελετηταὶ τῶν προφητειῶν ἐνδιαφερόμεθα οὐχὶ τὸσον τοῦ τὶ θὰ λάβῃ χώραν λεπτομερῶς τὰ ἐπόμενα πεντήκοντα ἔτη, ὅσον τοῦ τὶ ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὴν ὁποῖαν προσευχόμεθα νὰ ἔλθῃ, εἶναι ἐπὶ θύραις, καὶ ἡ ἐπιθυμία ὅλων τῶν λαῶν θελεῖ ἐκπληρωθῇ, ΑΓΓΑΙΟΣ β:7, καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τελικῶς θὰ γίνεται ἐπὶ τῆς γῆς καθὼς γίνεται ἐν τοῖς οὐρανοῖς, MATΘ. ς:10, θέλει ἐπιτελέσει.

Τὸ ἀπίστευτον πρᾶγμα διὰ τὸν βασιλεῆα Ἀγρίπα, περὶ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, θὰ γίνῃ πραγματικότης. Ὁ θάνατος καὶ ἡ ἀνάστασις τοῦ Ἰησοῦ, ἐγ-

γυᾶται τὴν ἀνάστασιν ὅλων τῶν νεκρῶν. Οἱ ἀκόλου-
θοι τοῦ Ἰησοῦ, οἱ συμπαθόντες μετ' Αὐτοῦ, θὰ ἀνα-
στηθῶσιν εἰς τὴν "πρώτην ἀνάστασιν" τῆς "δόξης
τιμῆς καὶ ἀθανασίας." ΡΩΜ. β:7.

Οἱ Ἀρχαῖοι Ἀριστεῖς θὰ ἐγερθῶσιν ἐκ τοῦ
ὑπνου τοῦ θανάτου, ὡς ἐπίγειοι ἀντιπρόσωποι τῆς
βασιλείας. Γενεὰ κατοπιν γενεᾶς θὰ ἐγείρωνται
καὶ θὰ βαδίζουν εἰς τὴν λεωφόρον τῆς ἀγιότητος.
Ὅποιον ἐνδοξον ἔργον θὰ εἶναι τοῦτο! Πᾶσα πνοὴ
ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς θὰ αἰνῇ καὶ δοξολογῇ
τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ πᾶσα γλῶσσα θὰ ὁμολογῇ
ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι Κύριος εἰς δόξαν Θε-
οῦ Πατρὸς. ΦΙΛ. β:11.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ
ἔθνη. Δοξολογεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ
λαοί. Διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἶναι μέγα
ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ριζ:1,2.

Ἐνδοξοὶ Εὐκαιρίαι.

ΣΚΟΠΙΑ ΙΑΝ. 1916

ΕΤ' ΑΥΞΑΝΟΥΣΗΣ ταχύτητος, ἐφ' ὅσον αἱ
ἡμέραι παρέρχονται, αἱ διάνοιαι τῶν
σκεπτομένων ἀνθρώπων θὰ διανοίγωνται πρὸς
κατανόησιν τῆς ἀληθείας. Τώρα ὡς οὐδέποτε πρότε-
ρον, οὗτοι θὰ ἔχωσιν ἀνάγκην τῶν ἀγίων τοῦ Κυρί-
ου ὅπως τοὺς κατευθύνωσι πρὸς τὸ ὀρθὸν σημεῖον,
καὶ τὴν εὐθεΐαν κατευθύνωσιν, ὅπως ἐπιστήσωσι εἰς
τὴν προσοχὴν αὐτῶν τὰ Γραφικὰ χωρία καὶ τὰ διά-
φορα βοηθήματα πρὸς μελέτην τῆς Γραφῆς, ἅτινα ὁ
Κύριος γενναιοδῶρως παρεχώρησεν ἡμῖν, καὶ τὰ ὁ-
ποῖα εὐρίσκονται ἤδη εἰς τὰς χεῖρας πολλῶν.

Βεβαίως οὐδέποτε ἄλλοτε ὑπῆρξε τόσον εὐνοϊκὸς
καιρὸς, ὡς ὁ παρὼν καιρὸς πρὸς ὑπηρεσίαν τῆς τά-
ξεως ταύτης. Ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, καθόσον οὗ-
τοι εὐρίσκουσιν ὅτι ἐπλανήθησαν ὑπὸ τῶν ποιμένων
τῶν κατ' ὄνομα συστημάτων, ἐπὶ τοσοῦτον οὗτοι θὰ
εἶναι ποίμνιον ἄνευ ποιμένος. Δι' ἐκείνους οἵτι-
νες ἔχουσι τὴν γνῶσιν τοῦ Θεοῦ, τοῦ Λόγου Αὐτοῦ,

καὶ τοῦ σχεδίου Του, ὁ παρὼν καὶ ὁ ἕως ἴσως προσηχῆς καιρὸς παρέχουσι βεβαίως τὰς πλέον θαυμασίας εὐκαιρίας τὰς ὁποίας θὰ ἡδυνάμεθα νὰ συλλάβωμεν. Ὅστις ἀγαπᾷ τὸν Κύριον, θὰ ἀγαπᾷ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς. Ὅστις θὰ ἐπεθύμει νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν Κύριον, θὰ εἶναι πρόθυμος νὰ ὑπηρετήσῃ τοὺς ἀδελφοὺς, ὅσω δὲ μεγαλειτέρα εἶναι ἡ ἀνάγκη αὐτῶν, τόσω μεγαλειτέρα θὰ εἶναι καὶ ἡ εὐκαιρία, ὅσω μεγαλείτερος εἶναι ὁ ζῆλος ἡμῶν, τόσω μεγαλειτέρα θὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα διὰ τοὺς ἄλλους, καὶ τόσω μεγαλείτεροι αἱ εὐλογίαι ἐφ' ἡμῶν." Ὁ Θερίζων μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον." ΙΩΑΝΝ.δ:36. Ἐκ τούτων λοιπὸν κατανοοῦμεν, ὅτι ἀντὶ νὰ νομίσωμεν τὸ ἔργον ἡμῶν συντελεσμένον, ἔχομεν ἐνώπιόν μας θαυμασίας προσδοκίας, -ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ τὸ μέλλον.

ΤΟ ΚΤΥΠΗΜΑ ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΥ ΥΠΟ ΤΟΥ ΗΛΙΑ.

Ἐχομεν ἤδη ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὰς Γραφικὰς Μελέτας, Τόμ.Β. εἰς τὸ γεγονὸς, ὅτι ὁ Ἥλιος ὁ Προφήτης, ὑπετύπου τὸν Χριστὸν, κεφαλὴν καὶ σῶμα, ἐν τῇ σαρκικῇ αὐτῶν πεῖρα, καὶ ὅτι ἡ ἀνάληψις τοῦ Ἥλια εἰς τὸν οὐρανὸν, τυπικῶς ἀντεπροσώπει τὴν τελικὴν διάβασιν τῆς ἐκκλησίας ἐκ τῶν ἐπιγείων συνθηκῶν εἰς τὰς οὐρανίας. Ἐξομεν ἐπίσης, ὅτι ὅταν ὁ καιρὸς πρὸς μετάθεσιν

τοῦ Ἡλίου ἦλθεν, ἐξαπεστάλη ἐκ Γαλγάλων εἰς Βαι-
θήλ, ἐκ Βαιθήλ εἰς Ἱεριχὼ, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἰορ-
δάνην, καὶ ὅτι τὰ διάφορα ταῦτα σημεῖα ἦσαν κα-
τὰ μέγα μέρος πλήρη ἀπογοητεύσεων, ἐντούτοις ὁ
Ἡλίας καὶ ὁ Ἐλισσαιὲ δὲν ἀπεγοητεύθησαν, ἀλλὰ
προὔχουν, -τοῦ Ἰορδάνου ἀντιπροσωπεύοντος τὸ
τέλος τῶν Καιρῶν τῶν Ἑθνῶν, 1914. Καθὼς ὁ Ἰορδά-
νης ἦτο τὸ τελευταῖον σημεῖον, πρὸς τὸ ὅποιον
ὁ Ἡλίας διηυθύνετο, τοιουτοτρόπως καὶ τὸ 1915
εἶναι τὸ τελευταῖον σημεῖον πρὸς τὸ ὅποιον ἡ
ἐκκλησία διηυθύνετο. Καθὼς δὲ ὁ Ἡλίας ἐπροχώρει
μὴ γνωρίζων ἕτερον τι ἀπώτερον σημεῖον, τοιου-
τοτρόπως ἡ ἀληθὴς ἐκκλησία προχωρεῖ ἄνευ ὁριστι-
κοῦ χρονικοῦ σημείου ἐνώπιον αὐτῆς.

Μετ' ὀλίγον ἡ ἄμαξα τοῦ πυρὸς θὰ διαχωρήσῃ τὴν
τάξιν τοῦ Ἡλίου ἐκ τῆς τάξεως τοῦ Ἐλισσαιὲ. Ἡ πυ-
ρίνη ἄμαξα φαίνεται νὰ σημαίνει φοβερὰς δοκιμασί-
ας ἢ καταδιώξεις. Βραδύτερον, ἡ τάξις τοῦ Ἡλίου
θὰ παραληφθῇ ἐν τῷ ἀνεμοστροβίλῳ. Ἀλλαχοῦ ἐν τῇ
Γραφῇ, ἀνεμοστρόβιλος προφανῶς χρησιμοποιεῖται
ὅπως σημάνῃ τὸν μέγαν καιρὸν τῆς ἀναρχίας. Ἰδὲ
ἐκ τούτου μάθημα πιθανὸν νὰ εἶναι, ὅτι οἱ πιστοὶ
τοῦ Κυρίου ἐκ τῆς τάξεως τοῦ Ἡλίου, θὰ εἶναι με-
ταξὺ τῶν πρώτων εἰς τὰς πεπολιτισμένας χώρας,
οἵτινες θὰ ὑποστώσιν βίαν τινὰ οἴουδῃποτε εἵδους
ἐνεκεν ἀνομίας καὶ ἀναρχίας.

Δὲν γνωρίζομεν πότε θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ με-
σουράνημα τοῦτο, εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, ἀλλ'
οὔτε καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ φροντίζωμεν, ἀφοῦ ὁ
Κύριος εἶναι εἰς τὸ πηδάλιον, καὶ ἀφοῦ ἀναμένο-
μεν, ὅτι ὁ Κύριος θὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ ἑνα ἑκαστον
ἐξ ἡμῶν νὰ μεῖνῃ "πιστὸς μέχρι θανάτου." Ἐκεῖνο
τὸ ὅποῖον εἰδικῶς ἐνδιαφέρει ἡμᾶς τώρα εἶναι ἕ-
τερον μέρος τοῦ τύπου. Ὄταν ὁ Ἡλίας καὶ ὁ Ἐλισ-
σαιὲ ἔφθασαν εἰς τὴν ὄχθην τοῦ Ἰορδάνου, ὁ Ἡλί-
ας ἔλαβε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ διπλώσας αὐτὴν,
ἐκτύπησε τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ ἅτινα διηρέθησαν,
καὶ οἱ δύο διέβησαν ἀβρόχεις ποσὶν. Τὶ σημαίνει
τοῦτο; Ὅποῖαι πεῖραι ὑποτυποῦνται διὰ τούτου;
Προφανῶς τὸ τοιοῦτον ἀναφέρεται εἰς τι γεγονὸς
συμβησόμενον εἰς τὸ λίαν προσεχὲς μέλλον- γεγο-
νὸς τὸ ὅποῖον ὡς φαίνεται ἔπρεπε νὰ ἀρχίσῃ ἀμέ-
σως.

Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ ὤμεν βέβαιοι τὶ σημαί-
νει ὁ χαρακτήρ οὗτος τοῦ τύπου. Τούναντίον, δέ-
ον νὰ ἐνθυμώμεθα, ὅτι αἱ προφηταίαι τῆς Γραφῆς
σπανίως κατανοοῦνται πρὸ τῆς ἐκπληρώσεώς των.
Τοῦτο συνέβη καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἔλευσιν τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν. Αἱ προφητεῖαι ἐξεπληροῦντο ἀνὰ πᾶσαν
διεύθυνσιν, πλην οἱ μαθηταὶ δὲν παρετήρουν ταύ-
τας, εἰμὴ βραδύτερον-ὡς τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀ-
νάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Μετὰ τὴν ἀνάστασιν Αὐ-

τοῦ ὁ Κύριος ἐξήγησεν εἰς τοὺς μαθητὰς Αὐτοῦ πολλὰ ἐκ τῶν πραγμάτων ἐκείνων καθὼς ἀναγινώσκομεν, " ὅτι διήνοιξεν αὐτοῖς τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς Γραφὰς." ΛΟΥΚ. κδ:45. Τὸ αὐτὸ δυνατὸν νὰ συμβαίνει καὶ τώρα. Πιθανὸν νὰ παραστῶμεν μάρτυρες τοῦ γεγονότος τούτου, καὶ νὰ μὴ κατανοήσωμεν τὴν ἐφαρμογὴν τούτου, εἰμὴ ὅταν συμπληρωθῇ.

Τὸ συμπέρασμα ἡμῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν σημασίαν τῆς εἰκόνης ταύτης, εἶναι τὸ ἐξῆς: Ἡ μελωτὴ τοῦ Ἑλίου παριστᾷ θεϊὰν δύναμιν, ἐξασκουμένην δι' αὐτοῦ: ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Θεία δύναμις ἐνεργεῖ σήμερον διὰ μέσου τῶν Ἐκλεκτῶν Αὐτοῦ. Ἐν τῇ Γραφικῇ συμβολογίᾳ, τὰ ὕδατα παριστῶσιν ἀλήθειαν, ὡς ἐπίσης καὶ λαὸν, δὲν βλέπομεν δὲ οὐδένα λόγον ὅπως ἀντιτασσώμεθα κατὰ τῆς παραστάσεως ἀμφοτέρων τούτων τῶν σημασιῶν ἐν τῇ εἰκόνι ταύτῃ, - δηλ. διαίρεσιν τοῦ λαοῦ διὰ τῆς καταλλήλου ὀρθοτομήσεως τῆς Ἀληθείας. Ὁ Ἰορδάνης ἐπίσης σημαίνει δοκιμασίαν, πεῖραν ἢ κρίσιν. Λαμβάνοντες τὰ πράγματα ταῦτα ἐν συνδιασμῷ, ἔχομεν ἐνώπιόν μας ἰσχυρὰν τινα εἰκόνα, τὴν ἐξῆς:

Ὅτι ὁ Θεὸς κατὰ τινα τρόπον θέλει ἐξασκήσῃ διὰ μέσου τοῦ πεφωτισμένου Αὐτοῦ λαοῦ, δύναμιν, ἥτις θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ ἐπιφέρῃ διαίρεσιν μεταξὺ τοῦ λαοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἥτις θὰ εἶναι κρίσις ἐπ' αὐτῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν

αὐτῆς. Μὴ γνωρίζοντες ὅποῃαι θέλουσιν εἰσθαί αἱ εὐκαιρίαι αὗται, καὶ ὅποῃα θὰ εἶναι ἡ μέθοδος τῆς ἐξασκήσεως τῶν εὐκαιριῶν τούτων, πρέπει νὰ ἀναμένωμεν τὸν Κύριον, καὶ τὰς ὁδηγίας τῆς προνοίας Αὐτοῦ. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως, βεβαίως ἐναπόκειται εἰς τὴν τάξιν τοῦ Ἡλίου νὰ εἶναι ἐξ ὅλοκληρου ἄγρυπνος, ἀναμένουσα διὰ τὴν ὁδηγίαν τοῦ διδασκάλου.

Ἐχοντες λοιπὸν ταῦτα ὑπ' ὄψιν ἡμῶν, προτρέπομεν πάντα ἀφιερωμένον λαὸν τοῦ Κυρίου ὅστις ἔχει γνῶσιν τῶν πραγμάτων τούτων, "Ἀναζώσθητε τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, ἐγκρατεύεσθε, καὶ ἔχετε τελείαν ἐλπίδα εἰς τὴν χάριν, τὴν ἐρχομένην εἰς ἐσᾶς, ὅταν ἀποκαλυφθῇ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς."

A.ΠΕΤΡ.α:13. Προτρέπομεν αὐτοὺς ἵνα μὴ περιπλκῶσιν εἰς κοσμικὰς ὑποθέσεις, ἀλλὰ νὰ κρατήσωσιν ἑαυτοὺς ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ Αὐτοῦ, τῆς ἀληθείας καὶ τῶν ἀδελφῶν.

Ἐνθυμούμεθα ὅτι μετὰ τὴν σταύρωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, πολλοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ ἔκλινον ὥπως ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς ἀλλευτικὰς αὐτῶν ἐργασίας-ὅπερ ἦτο λίαν φυσικὸν πρᾶγμα. Ἐνθυμούμεθα, πῶς ὁ Κύριος ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς ἀποδείξεις, ὅτι αἱ εὐλογίαι Αὐτοῦ θὰ ἦσαν μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐξηκολούθουν ὄντες "ἀλιεῖς ἀνθρώπων,"

καὶ ὅτι πᾶσα ἡ ἐπιτυχία ἐξηρτᾶτο ἐξ Αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἄνευ Αὐτοῦ, οὗτοι οὐδὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἔπραττον. Τὸ μάθημα τοῦτο βαθέως ἐνεχαράχθη ἐπὶ ἐκείνων, οἵτινες κατ'ἀρχὰς ἤρχισαν τὰς ἀλιευτικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἠργάσθησαν καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἀλλ' οὐδὲν συνέλαβον, κατὰ δὲ τὴν πρωΐαν εἶδον τὸν Ἰησοῦν ἐπὶ τῆς παραλίας μετ' ἰχθύος ἥδη ἐψημένου. Βεβαίως οὐδέποτε ἐλησμόνησαν τὸ μάθημα τοῦτο. ΙΩΑΝΝ. κα:1-10. Βαθέως ἐνδιαφερόμεθα διὰ τοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Κυρίου, ἡσθάνθημεν εἶδος τι ἀνησυχίας δι' αὐτοὺς, ὁπόταν παρετηρήσαμεν πῶς τινὲς ἐξ αὐτῶν οἵτινες ἦσαν λίαν ζηλωταὶ εἰς τὸ ἔργον.. εἰσῆλθον εἰς κοσμικὰς ἐργασίας.

Δὲν γνωρίζομεν ὁποῖαν δύναμιν, δυνατὸν ὁ Κύριος νὰ θέσῃ εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, ἵνα ἐπιφέρωμεν μεγάλην διαίρεσιν τοῦ λαοῦ, σχετικῶς μὲ τὴν ἀλήθειαν. Πιθανὸν νὰ εἶναι οἰκονομικὴ δύναμις, ἐκείνη τὴν ὁποῖαν ἀντιπροσωπεύει ἡ μηλωτὴ τοῦ Ἑλίου εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν, ἢ πιθανὸν νὰ εἶναι ἕτερον τι. Θὰ ἀναμένωμεν διὰ νὰ ἴδωμεν. Ἐν τῷ μεταξύ θὰ προσπαθήσωμεν νὰ κρατήσωμεν πάντα τὰ τμήματα εἰς πάσας τὰς κατευθύνσεις τοῦ ἔργου ἐν ἐνεργείᾳ, οὕτως ὥστε νὰ εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ κτυπήσωμεν, ὁπόταν ἡ εὐκαιρὸς στιγμὴ θὰ ἔλθῃ. ΣΗΜ. ΧΑΡ' Εθέσαμεν τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐκ τῆς γραφίδος τοῦ Πιστοῦ καὶ Φρονίμου Δούλου τοῦ Θεοῦ, ἵνα

μὴ ὡς ἡ παραβολὴ τῶν ταλάντων κρύψουν τὸ τάλαντον αὐτῶν εἰς τὴν γῆν, λέγοντες ὅτι ἡ μαρτυρία εἰς τὸν κόσμον ἔτελείωσε, καὶ τώρα πρέπει νὰ μένωμεν μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας. Ἡ τοιαύτη στάσις φανερῶνει νωθρότητα. Ὁ δοῦλος τῆς παραβολῆς ἐδικαιολόγησε τὴν νωθρότητα τοῦ μὲ τὸ κρύψιμον τοῦ ταλάντου τοῦ εἰς τὴν γῆν. Τὸ τάλαντον ἦτο τοῦ Κυρίου, ὅχι ἰδικὸν τοῦ, καὶ ἔπρεπε νὰ ἐμπορευθῇ αὐτὸ ἕως ὅτου ἤρχετο ὁ Κύριος καὶ ἐζητοῦσε λογαριασμὸν. Ὁ Κύριος τὸν ὀνομάζει "πονηρὸν καὶ ὀκνηρὸν" ΜΑΤΘ. κε:25. Τινὲς κάμνουν τὸ ἴδιον σήμερον, λέγοντες ὅτι ἀφοῦ ἐκοιμήθη καὶ ἀφῆρέθη ὁ Δοῦλος ἐκεῖνος τὸ ἔργον ἔπαυσε εἰς τὸν κόσμον πρὸς μαρτυρίαν. Ἐκδίδουν δὲ φυλλάδια καὶ κτυποῦν τοὺς συνδούλους αὐτῶν, τοὺς πιστῶς ἐργαζομένους εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τῆς μαρτυρίας, καὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν τελευταίων μελῶν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Τὰ πιστὰ ὅμως μέλη τοῦ Χριστοῦ, ἅτινα ζοῦν κατὰ τὴν Παρουσίαν Αὐτοῦ, διὰ ζώσης φωνῆς καὶ διὰ παντὸς μέσου, διαλαλοῦν τὰ χαρὰς αὐαγγέλια εἰς τὴν συστενάζουσαν κτίσιν, διὰ τοῦ Ραδίου, τηλεβιζίου, ἐντύπου ὕλης, καὶ προσωπικῆς ἐνεργείας καὶ θυσίας, δημοσίων διαλέξεων κ.λ.π. μέσων. Οὗτοι γνωρίζουν ὅτι δὲν προσπαθοῦν νὰ προσηλυτίσουν ὅλον τὸν κόσμον καὶ νὰ φέρουν αὐτὸν εἰς τὸν

Χριστὸν. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἔργον ὅλης τῆς
χιλιετηρίδος, τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι
οἱ μεμλωπισμένοι πόδες, οἵτινες πατοῦν ἐπὶ τῶν
ὀρέων, καὶ εἶναι ὠραῖοι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, "εἶ-
ναι ὄργανα τῆς Βασιλείας πρὸς δημοσίευσιν διὰ
τοῦ λόγου, διὰ γραφίδος, διὰ βιβλίων καὶ φυλλα-
δίων "τῶν χαρᾶς εὐαγγελίων ἅτινα θὰ εἶναι διὰ
πάντα τὸν λαὸν." Γος Τόμ. Σελ. 268, 269. Οἱ ἀγα-
πητοὶ οὗτοι φίλοι ἀντὶ νὰ μεταχειρίζονται τὴν
γραφίδα αὐτῶν εἰς τὴν ἐνθάρρυνσιν καὶ παρηγορί-
αν τῶν μεμλωπισμένων τούτων μελῶν, τούναντίον
ρίπτουν τὰ βέλη αὐτῶν ἐναντίον τῶν συναδέλφων
αὐτῶν μελῶν, τῶν ἱσταμένων ἐπὶ τῶν ὠραίων καὶ
εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ νέα τῆς Βασιλείας εἰς
τὴν συστενάζουσαν κτίσιν.

Τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν ἀλανθάστως φανερώνουν
τὴν ὅσον οὕπω συμπλήρῳσιν τοῦ σώματος τοῦ Χρι-
στοῦ. Ἡ μελανὰ νύξ, καθ' ἣν οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ νὰ
ἐργασθῇ πλησιάζει. Τὰ μελανὰ νέφη γίνοντα ἀμαυρό-
τερα, καὶ θὰ ξεσπάσουν εἰς καταιγίδα θλίψεως ἥ-
τις οὐδέποτε ἔγεινε οὐδὲ θέλει μετὰ ταῦτα γεί-
νει. Ὁ Λαὸς τοῦ Κυρίου χαίρει διὰ τὰ σημεῖα
ταῦτα διότι γνωρίζει ὅτι ἡ ἀπολύτρωσις αὐτῶν
καὶ ὅλου τοῦ κόσμου πλησιάζει. Ἡψώσατε σημαῖαν
εἰς τοὺς λαοὺς, τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Βασιλείαν
Αὐτοῦ. ΗΣ. ι:12, ε:26, ιη:3, ΙΕΡ. ν:2.

Χριστιανικαὶ ἀρχαί.

" Καὶ πᾶν ὅ,τι ἂν πράττητε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς εἰς τὸν Κύριον, καὶ οὐχὶ εἰς ἀνθρώπους." ΚΟΛΟΣ. γ:23.

---ooo---

" Μὴ μεριμνᾶτε διὰ τὴν ζωὴν σας τὶ νὰ φάγητε μηδὲ διὰ τὸ σῶμα σας τὶ νὰ ἐνδυθῇτε." ΛΟΥΚ. ιβ:22-31.

ΕΝΤΑΥΘΑ προτροπὴ τοῦ Κυρίου βεβαίως δὲν εἶναι ὅτι ὁ Χριστιανὸς δὲν

πρέπει νὰ φροντίζει διὰ τὰ πρὸς τὸ ζῆν χρει-

ώδη, ἀλλὰ νὰ μὴ εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον ἀνήσυχος σχετικῶς μὲ τὰ ὑλικά πράγματα τῆς ζωῆς. Οἱ μαθηταὶ τοῦ Κυρίου πρέπει νὰ "ζητῶσι πρῶτον τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ," μὲ τὴν βεβαίωσιν, ὅτι αἱ ὑλικάι αὐτῶν ἀνάγκαι θὰ προμηθευθῶσι συμφώνως πρὸς τὴν ἰδίαν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐκτίμησιν ἐκείνων τῶν ἀναγκῶν. MATΘ.ς:33.

Τὸ ν'ἀκολουθῇ τις εἰς τὰ βήματα τοῦ Ἰησοῦ συ-

νεπάγεται ὁδὸν θυσίας. Ὁ πλούσιος νέος ἄρχων
προετράπη νὰ πωλήσῃ τὰ ὑπάρχοντά του καὶ νὰ τὰ
δώσῃ εἰς τοὺς πτωχοὺς. MATΘ. ιθ:16-26. ΛΟΥΚ. ιη:27.
Οἱ ἀπόστολοι ἄφησαν τὰ πρότερα ἐπαγγέλματα των
μὲ τὸν σκοπὸν, ὅπως δυνηθῶσι νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς
τὸ νέον ἔργον καὶ ἀκολουθήσωσι τὸν Κύριον. Βασι-
κῶς ἡ Χριστιανικὴ ζωὴ εἶναι ὀλιγοχρόνιος ὑπηρε-
σία εἰς τὸν Κύριον. Ὅταν καθιερώθῃμεν εἰς τὸν
Κύριον διὰ νὰ πράξωμεν τὸ θέλημά Του, αὐτὸ τοῦ-
το ἐδήλου ὅτι ἐθέσαμεν πᾶν ὅ,τι ἔχομεν καὶ πᾶν
ὅ,τι εἴμεθα εἰς τὴν διάθεσιν Του.

Ὁ Κύριος δὲν λαμβάνει οὔτε ἀφαιρεῖ τὰ ὑλικά
μας ὑπάρχοντα ἀφ' ἡμῶν ἀμέσως. Ἀντὶ τούτου, ἀνα-
μένει ἀπὸ ἡμᾶς νὰ χρησιμοποιήσωμεν αὐτὰ, ἄλλα
μεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Του, ἄλλα δὲ κατὰ θείαν
πρόνοιαν διὰ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα. Οἱ σύζυ-
γοι ἔχουσιν ὑποχρεώσεις ἔναντι τῶν συζύγων των
καὶ αἱ σύζυγοι γυναῖκες ἔναντι τῶν συζύγων αὐτῶν
ἀνδρῶν. Οἱ γονεῖς ὑποχρεοῦνται εἰς τὰ τέκνα των,
καὶ ὅπου παρίσταται ἀνάγκη, τὰ τέκνα εἰς τοὺς
γονεῖς. Εἶναι θέλημα Κυρίου, ὅπως ἀνταποκριθῶ-
μεν εἰς ταύτας τὰς ὑποχρεώσεις, ὥς αἱ περιστά-
σεις τῆς ζωῆς ἐπιτρέπουσι τοῦτο. Ὁ Παῦλος ἔγρα-
ψεν, ὅτι οἱ μὴ προνοοῦντες καὶ φροντίζοντες διὰ
τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα ὑπὲρ τῶν οἰκογένειων
των εἶναι ἀπίστων χειρότεροι. A.TIM.ε:8.

Κατὰ τὰς εὐγενεῖς, φιλανθρωπικὰς διευθετήσεις τοῦ Κυρίου, οἱ κοποὶ μας χάριν τῶν ἐξ ἡμῶν πρεπόντως ἐξαρτωμένων, θεωροῦνται ὑπ' Αὐτοῦ ὡς νὰ γίνωνται εἰς Αὐτόν. Καθὼς τὸ "Χρυσοῦν Ἐδάφιδόν μας" ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τοῦ θέματος ἐξηγεῖ, ὅτι "πᾶν ὅ,τι πράττωμεν ὡς εἰς τὸν Κύριον πρέπει νὰ πράττωμεν ἐκ καρδίας καὶ οὐχὶ ὡς εἰς ἀνθρώπους." Καὶ ἐν τούτοις, καθὼς σημειοῦται εἰς τὸ μάθημά μας, δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα καθ' ὑπερβολὴν ἀνήσυχοι ἀναφορικῶς μὲ ταύτας τὰς ὑλικὰς ὑποχρεώσεις. Δὲν εἶναι αὗται, τὰ ζωτικὰ κυρίως ἐνδιαφέροντα τῆς ζωῆς. Οὕτε πρέπει ν' ἀναμένωμεν τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ὑλικῶν μας ἀναγκῶν χωρὶς προσπάθειαν.

Ἐὰν εἴμεθα γεωργοὶ πρέπει νὰ σπείρωμεν, ἐὰν θέλωμεν νὰ προσδωκῶμεν νὰ θερίσωμεν συγκομιδὴν τροφῆς. Ἐὰν καταγινώμεθα εἰς ἄλλας ἐργασίας, ὁμοίως πρέπει νὰ φροντίζωμεν καταλλήλως διὰ τοιαύτας ἐργασίας. Ἐὰν εἴμεθα χειρόνακτες διὰ νὰ λάβωμεν ἀκριβῶς μιᾶς ἡμέρας ἐργασίας μισθόν, ὀφείλομεν ν' ἀποδώσωμεν ἀκριβῶς μιᾶς ἡμέραν ἐργασίαν. Ἀλλ' ἅπασαι αὗται αἱ ἐργασίαι δέον νὰ γίνωνται ὡς εἰς τὸν Κύριον καὶ μὲ πλήρη βεβαίωσιν, ὅτι θὰ εὐλογήσῃ τὰς προσπάθειάς μας ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὴν θεῖαν Του σοφίαν καὶ ἀγάπην. Ἐνεκα ταύτης τῆς βεβαιώσεως, δὲν πρέπει νὰ στενοχωρῶμεθα περὶ τῶν ὑλικῶν ἀπόψεων τῆς ζωῆς, γνωρίζοντες ὅτι, Ἐ-

κεῖνος ὅστις μὲ ἀγάπην φροντίζει περὶ τῶν κορά-
κων καὶ στρουθίων, ἀναμφιβόλως εἶναι κατὰ πάντα
ἱκανὸς καὶ πρόθυμος νὰ φροντίσῃ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς προελέχθη, τὸ κύριον μας ἐνδιαφέρον, ὡς
ἀφωσιωμένοι ἀκόλουθοι τοῦ Κυρίου, ἔδει νὰ εἶναι
διὰ τὴν "Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ." Ἐνταῦθα ἀναφορὰ
ποιεῖται εἰς τὴν ἄποψιν τῆς κυριαρχίας τῆς Βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ. Κατὰ τὸν Χιλιετῆ Αἰῶνα ὅλος ὁ
κόσμος τῆς ἀνθρωπότητος θὰ εὐλογηθῇ, ὡς ὑπήκοοι
ἐκείνης τῆς Βασιλείας, ἀλλὰ κατὰ τὸν παρόντα Εὐ-
αγγελικὸν Αἰῶνα ὁ Κύριος ἐκζητεῖ λαὸν ἐκ τοῦ κό-
σμου οἵτινες προθυμοποιοῦνται νὰ ἐγκαταλείψωσι
τὰς ἐπιγείους φιλοδοξίας, ἐλπίδας καὶ σκοποὺς
καὶ νὰ ἀνταλλάξωσι ταύτας μὲ τὰς οὐρανίας ἐνδό-
ξους τοιαύτας.

Ζητοῦντες "τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ" συνεπάγε-
ται τὴν χρῆσιν τοῦ καιροῦ μας, δυνάμεις καὶ μέ-
σων, ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς δυνατόν, ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ
τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῶν ἀδελφῶν. Προ-
απαιτεῖται ἡ μελέτη τῆς Ἀγ. Γραφῆς, ἵνα καταστῶ-
μεν προσηκόντως ἐνήμεροι μὲ τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ
σχέδια τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπομένως εἰδήμονες εἰς τὸν
τρόπον μεθ' ὃν δυνάμεθα νὰ συνεργασθῶμεν ἐν ἁρμο-
νίᾳ μὲ αὐτὰ. Συνιστᾶται ἡ μετὰ τῶν ἄλλων τῆς "ἰ-
δίας πολυτίμου πίστεως" ἀδελφῶν ἐπικοινωνία, δι'
ἀμοιβαίαν ὁδηγίαν καὶ ἐνθάρρυνσιν. Πρέπει νὰ ἐν-

θυμώμεθα ὅτι εἴμεθα "μάρτυρες διὰ τὸν Ἰησοῦν" καὶ ὡς τοιοῦτοι πρέπει νὰ μαρτυρήσωμεν περὶ Αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ σπουδαίου ῥόλου ὄντινα ἔχει εἰς τὸ θεῖον σχέδιον τῶν αἰώνων. B.ΠΕΤΡ.α:1, ΠΡΑΞ. α:8.

Ὁ Ἀπ.Πέτρος ἐκδήλως ἔγραψεν, ὅτι ὀφείλομεν νὰ προσθέσωμεν εἰς τὴν πίστιν μας τὴν ἀρετὴν, τὴν γνώσιν, τὴν ἐγκράτειαν, τὴν ὑπομονὴν, τὴν εὐσέβειαν, τὴν φιλαδελφίαν καὶ τὴν ἀγάπην. Ἐὰν ταῦτα ὑπάρχουσιν εἰς ἡμᾶς καὶ περισεύουσιν, ὁ Πέτρος μᾶς βεβαιοῖ, καθιστῶσιν ἡμᾶς οὐχὶ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐπειτα παρακατιὼν προσθέτει, "Ἐὰν πράττητε ταῦτα, δὲν θέλετε πταίσει ποτὲ. Διότι οὕτω θέλει σᾶς δοθῇ πλουσίως ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ." B.ΠΕΤΡ. α: 4-11.

Ὁ Ἀπ.Παῦλος παρομοιάζει τὴν ζήτησιν τῆς Βασιλείας πρὸς τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ΦΙΛΙΠ. γ:8-14. Ὁ Παῦλος ἐξηγεῖ ὅτι εἰς αὐτὸν, τοῦτο τὸ "βραβεῖον" ἦτο τόσον σπουδαῖον, ὥστε πάντα τὰ ὑλικῆς φύσεως πράγματα καὶ τὰς ἐπευφημίας τῶν ἀνθρώπων, ἐθεώρει ὅτι εἶναι σκύβαλα καὶ ζημία συγκριτικῶς. Αὕτη πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἄποψις παντὸς ἀφωσιωμένου ὁπαδοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἀς ζητῶμεν, ὅθεν, "πρῶτον τὴν Βασιλείαν."

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΧΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΑΥΣΕΩΣ

" Εἴτε λοιπὸν τρώγετε, εἴτε πίνετε,
εἴτε πράττετε τι, πάντα πράττετε
εἰς δόξαν Θεοῦ." Α.ΚΟΡ.ι:31.

---οοο---

ΜΑΤΘ.ς:33, ΜΑΡΚ. ς: 30-32.

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΗ νοθεσία τοῦ Κυρίου "Ζητεῖ-
τε πρῶτον τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ" συμπληροῖ τὸ Χρυσοῦν' Ἐδά-
φιον. Ἐν οἰωδήποτε τρόπῳ ὁ καθιερωμένος Χριστι-
ανὸς χρησιμοποιεῖ τὸν χρόνον του, ἐὰν εἰς ἄμεσον
ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου, εἴτε προμηθεύει διὰ τὰς
ὕλικὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς ἑαυτοῦ καὶ τῆς οἰκογε-
νείας του, ἢ ἀναπαύεται, πάντα πρέπει νὰ γίνων-
ται πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ μὲ τὴν πρυτανεύουσαν
σκέψιν κατὰ νοῦν, νὰ κάμῃ τὴν κλῆσιν καὶ τὴν ἐκ-
λογὴν του βεβαίαν καὶ νὰ δοθῇ εἰς αὐτὸν πλουσίως
ἡ εἴσοδος εἰς τὴν οὐράνιον Βασιλείαν τοῦ Κυρίου
ἡμῶν.

Ὀλίγον λέγεται ἐν τῇ Γραφῇ περὶ τῶν περιό-
δων τῆς ἀναπαύσεως τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἀγ.
Γραφή πρωτίστως ἐνδιαφέρεται ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῶν
ἐνεργειῶν των-οὐχὶ περὶ τῶν ἀναπαύσεων των ἢ τῶν
περιόδων τῆς ἀναψυχῆς, ἃν καὶ κατὰ περιόδους ἀ-
ναμφιβόλως ἀπῆλυσαν τοιαύτας. Τὸ ἀνθρώπινον σῶ-
μα συνίσταται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἔχη

χρεῖαν ἀναπαύσεως. Ὁρισμένος ἀριθμὸς ὥρῶν διὰ ὕπνον ἀπαιτεῖται ἀφ' ἑκάστου εἰκοσιτετράωρου ἡμερονύκτιον. Ὁ Θεὸς ἐσχεδίασεν, ὅπως μία ἐκ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν νὰ εἶναι ἡμέρα ἀναπαύσεως.

Ἐν τῷ μαθήματι μας ἀναγράφεται μία φορὰ καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς ἐθεώρησε καλὸν δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς μαθητὰς Του νὰ ἀναπαυθῶσιν. Ὑπῆρξε πολὺ πολυάσχολος ἡμέρα δι' αὐτοὺς. Πολὺς ἐρεθισμὸς προῆλθεν ἀπὸ τὴν ἀποκεφάλισιν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Πλήθη συμπαρηκολούθουν τὸν Κύριον καὶ τοὺς μαθητὰς Του καὶ ὡς ἐκ τούτου τοῦ συνωτισμοῦ δὲν ἠύκαῖρουν νὰ φάγωσιν ἄρτον. Διὰ τοῦτο ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς μαθητὰς Του, "Ἐλθετε σεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον." ΜΑΡΚ. ੮:31,32.

Καὶ εἰσῆλθον εἰς πλοῖον καὶ διεπέρασαν τὴν λίμνην εἰς τὴν ἀντιπέραν ὄχθην, ἐλπίζοντες ν' ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τὸν συνωτισμὸν, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσαν. Ὁ λαὸς ἰδὼν τὰ συμβάντα, χιλιάδες ἐξ αὐτῶν συνέδραμον πεζοὶ, φθάσαντες πρὸ αὐτῶν καὶ συνήχθησαν πλησίον τοῦ Ἰησοῦ, ἀφοῦ περιετριγύρῃσαν τὴν λίμνην. Ἐνῷ δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ Του ἐζήτουν ἀνάπαυσιν, ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν ὄχλον ἐσπλαγχνίσθη αὐτοὺς, ἐπειδὴ ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Ἐπομένως ἀντὶ νὰ ἀναπαυθῇ " ἤρχισε νὰ διδάσκῃ αὐτοὺς πολλὰ." Ἐπειδὴ παρῆλθεν

ὅμως ἡ ὥρα ὃ Ἰησοῦς ἐθεώρησε καλὸν νὰ τροφοδο-
τήσῃ τὸ πλῆθος. "Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες τοὺς ἄρ-
τους καὶ τὰ ὀψάρια χιλιάδες πέντε ἄνδρες." ΜΑΡΚ.
ς:44.

Α! ΚΟΡΙΝΘ. ς:12-14, 19,20.

Τοῦτο τὸ μέρος τοῦ μαθήματος ποιεῖ ἔμφασιν,
ὅτι "διὰ τιμῆς ἡγοράσθημεν" διὰ τοῦ πολυτίμου αἵ-
ματος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ κατὰ συνέπειαν ὀφείλομεν
εὐγνωμόνως νὰ δοξάζωμεν τὸν Θεὸν εἰς πᾶν ὃ,τι
πράττωμεν. Τοῦτο ἐφαρμόζεται εἰς ὃ,τι κάμνομεν
κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀναπαύσεως, καθὼς ἐπίσης εἰς
τὰς περιόδους τῆς ἐνεργείας, εἴτε ἐν τῇ ἀμέσῳ
ὑπηρεσίᾳ τοῦ Κυρίου, εἴτε προμηθεύοντες διὰ τὰ
ὕλικά χρειώδη τῆς ζωῆς.

Ὑπάρχουσιν ὠρισμένα πράγματα τὰ ὅποια ἐνῶ
καθ' ἑαυτὰ δὲν εἶναι βλαβερὰ, πρέπει νὰ ἐγκατα-
λειφθῶσιν ὑπὸ τοῦ Χριστιανοῦ, ἰδίως ὅταν ἡ χρῆ-
σις τούτων γίνεται αἰτία, ἕτεροι τῶν ἀδελφῶν νὰ
προσκόπτωσι. Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Πρωτογόνου Ἐκ-
κλησίας, τὸ νὰ τρώγῃ τις κρέας ὅπερ εἶχε προσ-
φερθῇ εἰς τὰ εἶδωλα, ἦτο ἕν ἐκ τούτων. Οἱ δυνα-
τοὶ κατὰ τὴν πίστιν καὶ οἱ ἀπαλλαχθέντες τελείως
ἐκ δεισιδαιμονιῶν, θετικῶς ἐγνώριζον, ὅτι τὸ κρέ-
ας δὲν εἶχε μολυνθῇ προσφερόμενον εἰς τὰ εἶδωλα,
ὥς ἐκ τούτου ἠδύναντο νὰ φάγωσι τοιοῦτον κρέας

μὲ εὐσυνειδησίαν. Ἄλλ' ἕτεροι δὲν ἔκαμον τοιαύτην πρόοδον, ἐντεῦθεν ὁ Παῦλος ἔθεσε καλὸν παράδειγμα, ὅτι δὲν θὰ ἔτρωγε τοιοῦτον κρέας ἐὰν ἀδελφὸς τις σκανδαλίζεται. Ἀμαρτωλὰ πράγματα πρέπει πάντοτε ν' ἀποφεύγωνται.

ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ δ:8.

Αἱ χριστιανικαὶ συνήθειαι τῆς σκέψεως εἶναι λίαν σπουδαίαι, ἐὰν ἐν ἀναπαύσει ἢ ἐν ἐνεργείᾳ. Ὁ Παῦλος μᾶς παρέχει μίαν πλήρη περιγραφὴν τῶν πρεπόντων πραγμάτων περὶ τῶν ὁποίων δυνάμεθα καὶ ὀφείλομεν νὰ σκεπτόμεθα. Παραθέτομεν, "Τὸ λοιπὸν ἀδελφοί, ὅσα εἶναι ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα καθαρὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὖφημα, ἐὰν ὑπάρχη τις ἀρετὴ καὶ ἐὰν τις ἔπαινος, ταῦτα συλλογίζεσθε." ΦΙΛΙΠ. δ:8.

Αὕτη ἡ περιγραφὴ τῶν "πραγμάτων" βεβαίως ἐμπερικλείει τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀγαπῶντος ἡμᾶς οὐρανίου Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Συμπεριλαμβάνουσι ὅλας τὰς ποικίλας ἀπόψεις τοῦ Θεοῦ σχεδίου τῶν αἰώνων, ὡς αὗται περιγράφονται ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ. Ἐμπερικλείουσιν αὐτὸν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς θαυμαστὰς ὁδηγίας, νοουθεσίας, διδασκαλίας καὶ ὑποσχέσεις. Ἐμπερικλείουσι τὴν γενικὴν συμπεριφορὰν τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν καὶ τὶ ἢ μετ' αὐτῶν ἐπικοινωνία ἐν τῇ ἀληθείᾳ

σημαινει εἰς ἡμᾶς. Βεβαίως τοιαῦται ἅγαι σκέ-
ψεις ἐπὶ τῶν ὁποίων συγκεντροῦμεν τὸν νοῦν μας,
προσδίδουσι χαρὰν ἐν Κυρίῳ καὶ δύναμιν, ἵνα ἐξα-
κολουθήσωμεν βαδίζοντες ἐν τῇ στενῇ ὁδῷ.

Ὅποῖος, ὅθεν, καλλίτερος τρόπος νὰ δαπανῶμεν
τὰς στιγμὰς τῆς ἀναπαύσεώς μας, ἀπὸ τοῦ νὰ σκε-
πτώμεθα περὶ Θεοῦ καὶ πάντων τῶν καλῶν πραγμάτων
ἅτινα Ἐκεῖνος ἐπρομήθευσεν; Καὶ αἱ σκέψεις μας θὰ
καταστῶσι πλουσιώτεραι εἰς εὐλογία, ἐὰν ἐπιτρέ-
ψωμεν αὐτὰς νὰ κατευθύνωνται ὑπὸ τοῦ Λόγου τοῦ
Θεοῦ. Μὲ ἄλλας λέξεις, δὲν ὑπάρχει καλλίτερος
τρόπος εἰς τὸ δαπανᾶν τὸν χρόνον τῆς ἀναψυχῆς,
ἀπὸ τὴν μελέτην τῆς Γραφῆς καὶ τὰς μεγάλας ἀλη-
θείας ἃς ἐμπεριέχει. Οὕτως θὰ παραστήσωμεν ἑαυ-
τοὺς δοκίμους εἰς τὸν Θεόν. Ἄς σκεπτώμεθα κατὰ
τὰς ὑποδείξεις τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ "θεοειδῶς"
εἰς τὴν χριστιανικὴν ἡμῶν ζωὴν ὡς NEA ΚΤΙΣΜΑΤΑ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

---ooo---

ΤΟ ΚΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ ΕΙΣ ΠΕΡΙΠΛΟΚΟΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ

"Ὁ οἶνος εἶναι χλευαστὴς καὶ τὰ σίκερα
στασιαστικὰ καὶ ὅστις δελεάζεται ὑπὸ
τούτων, δὲν εἶναι φρόνιμος." ΠΑΡΟΙΜ. κ:1.
ΡΩΜ. ιγ:12-14, ιδ: 13-21.

ΕἶΝΑΙ ἐντὸς ταύτης τῆς σκοτεινῆς νυκτὸς τοῦ

κλαυθμοῦ καὶ κατὰ τὸν Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα ἐν τῷ
θείῳ σχεδίῳ, ὅποτε οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Ἰησοῦ κέκτηνται
τῆς εὐκαιρίας νὰ κάμωσι τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν
τῶν βεβαίαν, νὰ βασιλεύσωσι μὲ τὸν Χριστὸν ἐν τῇ
Βασιλείᾳ Του. Καλοῦνται ν' ἀποδειχθῶσιν ἄξιοι ὑ-
πὸ δυσμενεῖς καὶ ἀντιξόους περιστάσεις. Παροτρύ-
νονται νὰ ὑψωθῶσιν ὑπεράνω τοῦ κόσμου καὶ τῶν
κοσμικῶν διασκεδάσεων καὶ νὰ στρέψωσι τὰ πρόσω-
πὰ τῶν ἀκραδάντως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συγκληρο-
νομίας αὐτῶν μετὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ μαθήματι μας ὁ Παῦλος τονίζει τὸ γεγο-
νός, ὅτι ὁ χρόνος εἶναι βραχύς, ἵνα ἀποδείξωμεν
τὴν πιστότητά μας εἰς τὸν Κύριον. "Ἡ νύξ προε-
χώρησεν" ἔγραψε. Δὲν ὑπάρχει χρόνος σπατάλης διὰ
"συμπόσια καὶ μέθας." Ἐκδήλως, ὁ πιστὸς Χριστι-
ανὸς δὲν καταναλίσκει τὸν καιρὸν του εἰς τὰς
χονδροειδεῖς ἁμαρτωλὰς ἐπιδόσεις "μέθης, ἀσελγεί-
ας ἢ κώμου -γλέντι-". ΡΩΜ. ιγ:13, ΓΑΛ. ε:20,21. Καὶ
ὅμως εἶναι δυνατόν νὰ μεθύσῃ μὲ ψευδοδιδασκαλί-
ας καὶ νὰ καταστῇ δυσάγωγος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ
Θεοῦ. Τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου αἰείποτε παρασύρει ἀ-
πὸ τὴν ὀρθοφροσύνην, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ σωφροني-
σμοῦ τῆς ἀληθοῦς Χριστιανικῆς διαγωγῆς.

Ἡ προστασία ἐναντίον τούτων τῶν πραγμάτων
εἶναι, "νὰ ἐνδυθῶμεν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ νὰ

μὴ μεριμνῶμεν περὶ τῆς σαρκὸς, εἰς τὸ νὰ ἐκτε-
λῶμεν τὸ θέλημα αὐτῆς." ΡΩΜ. ιγ:14. Ὁφείλομεν
νὰ κατανοῶμεν, ὅτι ὁ χρόνος μας καὶ οἱ καιροὶ
μας ἀνήκουσιν εἰς τὸν Κύριον οὐχὶ εἰς ἡμᾶς οὐ-
δὲ εἰς τὸν κόσμον. Ἡ ἀπόφασίς μας δέον πάντοτε
νὰ εἶναι νὰ γνωρίσωμεν καὶ νὰ πράξωμεν τὸ θέλη-
μα τοῦ Θεοῦ. Τὸ νὰ "ἐνδυθῇ" τις τὸν Κύριον Ἰη-
σοῦν Χριστὸν σημαίνει νὰ δεχθῇ τις Αὐτὸν ὡς Κε-
φαλὴν. Τοῦτο δηλοῖ, ὅτι πρέπει νὰ ὁδηγώμεθα ὑπὸ
τῶν διδασκαλιῶν Αὐτοῦ καὶ τοῦ παραδείγματός Του.

Αἱ ὁδηγίαι τοῦ Ἰησοῦ εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντες Του
εἶναι πολὺ εὐνόητοι. Εἶναι νὰ λάβῃ τις τὸν σταυ-
ρὸν του καὶ ν' ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τοῦ Ἰησοῦ.
Ἡ ὁδὸς τοῦ σταυροῦ, εἶναι ὁδὸς παθημάτων καὶ
θανάτου. Εἶναι ὁδὸς ἀντίθετος τῶν ὁδῶν τοῦ κόσ-
μου. Εἶναι ὁδὸς αὐταπαρνήσεως, κατάθεσις τῆς ζω-
ῆς ἐν θυσίᾳ. Εἶναι σαφές, ὅτι οἱ εἰλικρινῶς βα-
δίζοντες εἰς τοιαύτην στενὴν ὁδὸν, δὲν ἔχουσι
καιρὸν διὰ "συμπόσια καὶ μέθας."

Ἡ ὁδὸς τοῦ σταυροῦ εἶναι ὁδὸς ἀγάπης καὶ ἐν-
διαφέροντος διὰ τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς μας. Ὁ
Παῦλος δεικνύει, ὅτι τινὲς τῶν ἐν Ρώμῃ ἀδελφῶν
ἔκρινον ἀλλήλους, τινὲς λαμβάνοντες τὴν θέσιν,
ἴσως, ὅτι ἔζων πλησιέστερον τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοὺς
ἄλλους. Αὕτη ἡ κρίσις ἐβασίζετο, προδήλως ἐπὶ
τῆς ὑποθέσεως τοῦ τρώγειν ἢ μὴ τρώγειν ὠρισμένα

κρέατα ἅτινα προσεφέροντο εἰς εἶδωλα.

Ἀνεξαρτήτως ἐὰν τις εἶχε δίκαιον ἢ ἄδικον εἰς τὸ νὰ τρώγῃ τοιοῦτον κρέας, τὸ πνεῦμα τῆς κρίσεως ἦτο σοβαρὰ ἁμαρτία. Περὶ τούτου ὁ Παῦλος συμβουλεύει τοὺς ἀδελφοὺς νὰ παύσωσι κάμνοντες τοῦτο. "Ἐπειτα προσεπάθησε νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς ἰσόρροπον ἄποψιν περὶ τούτων τῶν ὑποθέσεων ὥς αὗται ἀνήκουσιν εἰς τὸν Χριστιανικὸν κανόνα τῆς ζωῆς. Συνοψίζων τὴν ὑπόθεσιν, ὁ Παῦλος ἔγραψε,

" Καλὸν εἶναι το νὰ μὴ φάγῃς κρέας, μηδὲ νὰ πράξῃς τι εἰς τὸ ὅποιον ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ."
ΡΩΜ. ιδ:21.

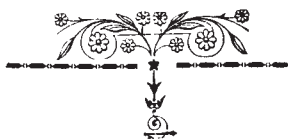
Καὶ πάλιν,

" Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ." ΡΩΜ. ιδ:17.

Ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ζῶσιν ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὰ προνόμια τῶν ὥς οἱ μέλλοντες βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς ἐν τῇ Μεσσιανικῇ Βασιλείᾳ ἔχουσι χαρὰν καὶ εἰρήνην, ὥς ἀποτέλεσμα τοῦ ἐνοικοῦντος Ἀγ. Πνεύματος. Αὕτη ἡ πεῖρα τῆς χαρᾶς περιγράφεται ὑπὸ τοῦ Παύλου εἰς ΕΦΕΣ.ε:18 "Καὶ μὴ μεθύσκεσθε μὲ οἶνον, εἰς τὸν ὅποιον εἶναι ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε διὰ τοῦ Πνεύματος, λαλοῦντες μεταξὺ σας μὲ Ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν εἰς τὸν Κύριον."

Ἐνταῦθα ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου ἐξεικονίζεται ὡς ἀγαλλόμενοι ἐν Κυρίῳ μέσῳ τῆς μετ' Αὐτοῦ ἐπικοινωνίας καὶ μετ' ἀλλήλων. Πόσον κατὰ πολὺ θαυμαστότερον τοῦτο εἶναι διὰ Χριστιανὸν εἷς τε τρόπος καὶ χαρὰν, ἀπὸ τὰ συμπόσια, τὰς μέθας καὶ τὰ γλέντια τοῦ κόσμου! Ἐπ' ἀληθείας ὁ Κύριος μᾶς ἔχει δώσει εἰρήνην καὶ ἀγαλλίασιν περὶ τῶν ὁποίων ὁ κόσμος ἔχει ἀπόλυτον ἄγνοιαν. Ἐπομένως ἅς ἐκτιμῶμεν ταύτην τὴν προνομιοῦχον κληρονομίαν ὡς ἀνεκτίμητον θεόδοτον κληροδότημα.

Οἱ λόγοι τοῦ Χρυσοῦ Ἐδαφίου ἔχουσιν ἀποδειχθῆ ἀληθεῖς εἰς ἀναρίθμητα ἑκατομμύρια ὑποθέσεων. Σήμερον ὑπάρχουσιν ἀποδείξεις ἀνὰ πᾶσαν κατεύθυνσιν περὶ τῆς ἀσωτίας τοῦ κόσμου, παρὰ ποτε ἄλλοτε. Ὁ λαὸς ὅμως τοῦ Κυρίου ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἀπολαύσεων αὐτοῦ, διὰ νὰ λατρεύῃ Θεὸν ζῶντα, ἀγαλλόμενοι ἐπὶ τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Πατρὸς. Ἡ νῦν προέκοψε ἡ δὲ ἡμέρα ἐπλησίασε, ὅτε ἡ γυνῶσις τοῦ Κυρίου θὰ καλύψῃ τὴν γῆν καθὼς τὰ ὕδατα καλύπτουσι τὴν θάλασσαν.

ABBAKOYIM β:14.

Ἡ Γραφή καὶ οἱ ἑρμηνευταί.

ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΣ τις ἐπεσκέφθη μίαν βιβλιοθήκην ἐνὸς Μοναστηρίου εἰς τὴν Γαλλίαν. "Πάτερ" εἶπεν εἰς τὸν βιβλιοθηκάριον ὁ ξένος, "Τὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ μεγάλοι τόμοι ποῦ γεμίζουν τὴν μίαν πλευρὰν τῆς βιβλιοθήκης;" "Αὐτοὶ" ἀπήντησεν ὁ γέρων βιβλιοθηκάριος, "Εἶναι οἱ ἑρμηνευταὶ τῶν Ἀγ. Γραφῶν." "Εἶναι τεράστιος ὁ ἀριθμὸς" ἀπήντησεν ὁ Περιηγητής. "Αἱ Γραφαὶ φαίνεσθαι θὰ ἦσαν λίαν σκοτειναὶ εἰς τὸ παρελθόν, καὶ τώρα θὰ ἐξηγήθησαν, θὰ ἐρμηνεύθησαν πλήρως. Εἰπέ μοι σὲ παρακαλῶ, ὑπάρχει ἀκόμη καμμία διαφωνία εἰς τὰς Γραφὰς; Ὑπάρχει κανέν ζήτημα διαφιλονεικούμενον;" "Ὑπάρχει;" ἀπήντησεν ὁ γέρων βιβλιοθηκάριος μὲ ἔκπληξιν, "Εἶναι τόσα διαφιλονεικούμενα σημεῖα ὅσα εἶναι αἱ γραμμαὶ τῶν τόμων τούτων." "Μὰ τότε! τὶ οἱ συγγραφεῖς οὗτοι ἔκαμον;" ἠρώτησεν ὁ Περιηγητής. "Οἱ συγγραφεῖς οὗτοι, τέκνον μου, ἀπήντησεν ὁ γέρων, δὲν ἐσπούδασαν τὰς Γραφὰς διὰ νὰ μάθουν τὶ νὰ πιστεύ-

σουν, ἀλλὰ διὰ νὰ βεβαιώσουν τὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐπίστευον. Δὲν ἐθεώρησαν τὰς Γραφὰς ὡς βιβλίον ἐμπεριέχον διδασκαλίας τὰς ὁποίας ἔπρεπε νὰ μάθουν καὶ διδάξουν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιβεβαιώνε τὰς ἰδίας αὐτῶν πεποιθήσεις καὶ ἀντιλήψεις."

Δικαίως ὅθεν ἐλέχθη ὅτι, "οἱ πλειότεροι μεταχειρίζονται τὴν Γραφὴν ὡς βιολίον παίζοντες ἕκαστος τοὺς ἰδίους αὐτοῦ σκοποὺς." Διὰ τοῦτο ὁ κυκεὼν τῶν "πιστεύω" καὶ διδαγμάτων ἐπὶ 1600 καὶ πλέον ἔτη. Πιστεύομεν ὅμως, ὅτι Αἱ ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ εἶναι αἱ κλειῖδες αἵτινες ἐδόθησαν παρὰ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσχατον τοῦτον καιρὸν τοῦ Θερισμοῦ, διὰ νὰ ἀποκαλύψουν καὶ διανοίξουν τοὺς θησαυροὺς τῶν πολυτίμων ἀληθειῶν εἰς τὴν Γραφὴν, αἵτινες μετὰ τὸν θάνατον τῶν ἀποστόλων, καὶ ἰδίως μετὰ τὸν Γον μ.Χ. αἰῶνα ἡμαυρώθησαν δι' ἀνθρωπίνων θεωριῶν καὶ ἐνταλμάτων, μὲ σκύβαλα σκοτεινῶν αἰώνων, καὶ εἰδωλολατρικῶν θεωριῶν.

ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Τὴν φιλοξενίαν μὴ λησμονεῖτε, ἐπειδὴ διὰ ταύτης τινὲς ἐφιλοξένησαν ἀγγέλους μὴ γνωρίζοντες." ΕΒΡ. ιγ:2.

Ο ΕΘΝΟΣ τοῦ Ἰσραὴλ, ὑπὸ πολλὰς ἀπόψεις, ἦτο καὶ εἶναι τὸ κλειδίον τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου. Ἦτο τὸ μόνον ἔθνος τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνεγνώρισεν ὡς ἀνῆκον εἰς Αὐτὸν. Ὁ Ἀβραὰμ ἦτο ὁ πατὴρ τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη ὅτι διὰ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἤθελον εὐλογηθῇ. ΓΕΝ. ιβ:3, κβ:18. Εἰς ΓΑΛ. γ:16, πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Ἰησοῦς, ὅστις ἦτο ὁ φυσικὸς ἀπόγονος τοῦ Ἀβραὰμ, ἦτο τὸ σπέρμα τῆς ἐπαγγελίας, διὰ τοῦ ὁποίου αἱ εὐλογίαι τῆς ζωῆς ἤθελον ἔλθῃ εἰς ὅλον τὸν λαόν. Μετὰ τοῦ Ἰησοῦ θὰ εἶναι καὶ τὸ πνευματικὸν σπέρμα τῆς πίστεως, ἐξ Ἰουδαίων καὶ Ἑθνικῶν, οἵτινες ἠκολούθησαν τὰ ἔχνη Αὐτοῦ.

Οἱ φυσικοὶ ὅμως ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραὰμ, τὸ φυσικὸν αὐτοῦ σπέρμα, ἔχουν ἐπίσης σπουδαίαν θέσιν εἰς τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖνοι οἵτινες εὐρέθησαν ἄξιοι ὅπως τοὺς μεταχειρισθῇ. Εἰς τὸ παρελθὸν ὑπῆρξαν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, ὁ Ἰσαὰκ ἦτο εἰς, ἕτερος ἦτο ὁ Ἰακώβ, καὶ ὅλλοι οἱ προφῆται τοῦ Ἰσ-

ραήλ, συμπεριλαμβανομένων καὶ πολλῶν ἄλλων. Τὸ μάθημα ἡμῶν τῆς σήμερον ἀρχίζει μὲ τὴν ἄφειξιν τοῦ Ἰακώβ εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, προηγηθέντος αὐτοῦ, τοῦ ἀγαπητοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωσήφ.

Πάντες ἐνθυμούμεθα τὰς περιστάσεις αἵτινες ἀπέστειλαν τὸν Ἰωσήφ εἰς τὴν Αἴγυπτον. Οὗτος ἐπώληθη καὶ μετεφέρθη ἐκεῖ ὑπὸ δουλεμπόρων, ἐπώληθη ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν του. Οὗτος ἔγεινε δοῦλος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαραῶ, καὶ ἔνεκεν τῶν ψευδῶν κατηγοριῶν ἐναντίον του ἐρρίφθη εἰς τὴν φυλακὴν. Ἐν τούτοις ὁ Θεὸς διεκυβέρνησε τὴν ὑπόθεσιν, τὴν πεῖραν αὐτοῦ, πρὸς τὸ καλὸν του, καὶ ἐλευθερωθεὶς ἐκ τῆς φυλακῆς, τοῦ ἐδόθη ἡ ἐξουσία ἐπὶ τῶν τροφίμων τῆς Αἰγύπτου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πείνης, τὴν ὅποιαν οὗτος προεῖπεν εἰς τὸν Φαραῶ.

Καὶ πράγματι, ὁ Ἰωσήφ ἔγεινε ὁ δεύτερος εἰς ἐξουσίαν Κυβερνήτης μετὰ τὸν Φαραῶ, καὶ ἐν τῷ ὀρισμένῳ καιρῷ, καὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλε καὶ ἔφερε τὸν πατέρα του καὶ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς οἰκογενείας του. Μέχρι τώρα ὁ Θεὸς ἐπολιτεύετο μὲ τὰ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ ὡς ἄτομα. Δὲν εἶχον ἀναγνωρισθῇ ἀκόμη ὡς ἔθνος. Ἦτο ὁ Πατριάρχικος Αἶων ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ Θεοῦ.

Καθὼς τὸ μάθημα ἡμῶν φανερῶνει, ὁ Φαραῶ ὑπεδέχθη τὸν πατέρα τοῦ Ἰωσήφ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς του

εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ διέταξε νὰ διανεμηθῇ τὸ καλλίτερον τῆς γῆς εἰς αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ Ραμεσσή. ΓΕΝ. μζ:11, ΕΞΟΔ. ιβ:37. Ἐκεῖ εὐδοκίμησαν, ἀλλὰ δὲν ἦτο ἡ γῇ ἀκριβῶς τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ὑπέσχεθη εἰς τὸν Ἀβραάμ. Ἦσαν παρεπίδημοι εἰς ξένην γῆν, καὶ οὕτω ὁ Θεὸς ἐπέτρεψεν νὰ ἐγερθοῦν συνθῆκαι αἵτινες ἔκαμον αὐτοὺς νὰ ἐπιθυμοῦν τὴν ἔξοδον των ἐκ τῆς γῆς ταύτης.

Ἐν τῷ μεταξὺ, ὁ Ἰακώβ ἀπέθανεν. Προτοῦ ἀποθάνει, εὐλόγησε πάντας τοὺς υἱοὺς του. Καὶ ἦτο μετὰ τὸν θάνατόν του ὅτε ὁ Θεὸς ἤρχισε νὰ πολιτεύηται μὲ τοὺς Ἑβραίους ὡς ἔθνος. Καιρὸς παρῆλθεν καὶ ὁ Ἰωσήφ ὁμοίως ἀπέθανεν. Οὗτος ἐφανέρωσε τὴν πίστιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ σχετικῶς μὲ τὴν γῆν Χαναὰν, ὁδηγήσας αὐτοὺς, ὅπως τὸ σῶμα του βαλσαμωθῇ, καὶ τὸ λάβουν μαζὺ των ὅταν ἐξέλθουν ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου.

Ὁ Φαραὼ ὅστις ἐτίμησε τὸν Ἰωσήφ τόσον πολὺ διὰ τὰς καλὰς του συμβουλὰς ἐπίσης ἀπέθανεν. Οἱ Ἰσραηλῖται ἐπληθύνθησαν γρήγορα, καὶ ὁ νέος Κυβερνήτης, ὅστις δὲν ἐγνώρισε τὸν Ἰωσήφ, ἔγεινε ἀνῆσυχος διὰ τὴν αὐξησιν τῶν Ἰσραηλιτῶν. Μετεχειρίσθη καταθλιπτικὰ μέσα, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ὀλιγοστεύσῃ τὸν πληθυσμὸν των, ἀλλ' ἀπέτυχεν. Τότε διάταγμα ἐξῆλθεν ὅπως ὅλα τὰ γεννηθέντα ἄρσενικὰ

τέκνα θανατώνωνται. Ἡ ἐπεκταθεῖσα καταδυνάστευ-
 σις τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ, ἔκαμεν αὐτοὺς νὰ ποθοῦν
 τὴν ἐλευθερίαν των. Πραγματικῶς ἔγειναν ἔθνος
 δούλων. Ἀλλὰ ἡ κατάστασις αὕτη δὲν ἦτο νὰ μείνῃ
 διὰ παντὸς. Εἰς μέλλοντα μαθήματα ἡμῶν θὰ μάθω-
 μεν τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου ἡλευθερώθησαν.

Τὸ χρυσοῦν ἡμῶν χωρίον δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὸ
 μάθημα ἡμῶν. Ὅταν ὁ Παῦλος συνεβούλευσε νὰ μὴ
 λησμονῶμεν νὰ φιλοξενῶμεν ξένους, διότι τινὲς ἐ-
 φιλοξένησαν ἀγγέλους, ἀναφέρεται ὀπίσω εἰς τὸν
 Ἀβραὰμ καὶ τὸν Λῶτ. Ὁ Ἀβραὰμ ἐφιλοξένησε τρεῖς
 ξένους πλουσίως. ΓΕΝ. ιη:8,13,17,22,23. ιθ:1-3.

Οὗτοι εἶπον πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐντὸς τοῦ ἔ-
 τους τὸ ὑποσχεθὲν σπέρμα θὰ γεννηθῇ ὑπὸ τῆς Σάρ-
 ρας. Ἀλλ' ὁ Ἀβραὰμ ἔμαθεν ὅτι αὐτοὶ οἱ ξένοι ἐν
 τῇ πραγματικότητι ἦσαν ἄγγελοι τοὺς ὁποίους ὁ
 Θεὸς ἀπέστειλεν καὶ ἐνεφανήσθησαν ὡς ἄνθρωποι
 διὰ νὰ δυνηθῶσιν νὰ ἐπικοινωνήσωσιν μετ' αὐτοῦ.
 Ἦτο μία θαυμασία πεῖρα διὰ τὸν Ἀβραὰμ.

Ο Μ Ω Υ Σ Η Σ

ΕΞΟΔ. γ:1-12.

Ο ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ τοῦ Θεοῦ διὰ τὸν λαὸν
 Του, τοὺς Ἰσραηλίτας, ἐφανερώθη διὰ
 τῆς θαυμασίας μεθόδου δι' ἧς ἐφύλαξεν τὴν
 ζωὴν τοῦ Μωϋσέως ὡς βρέφος, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς

τὴν αὐλὴν τοῦ Φαραὼ ἔσπούδασε πᾶσαν τὴν σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων. Τὸ νὰ εἶναι ἡ ἰδίᾳ αὐτοῦ μήτηρ τροφὸς του, ἦτο καὶ τοῦτο διευθέτησις τοῦ Κυρίου, καὶ ἃς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἐδίδαξεν αὐτὸν περὶ τοῦ Πατρὸς Ἀβραάμ, καὶ τῆς εἰς αὐτὸν ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ.

Ὅταν ἔγεινεν ἀνὴρ ὁ Μωϋσῆς, ἐγνώριζεν ὅτι δὲν ἦτο Αἰγύπτιος ἀλλὰ Ἰσραηλίτης, καὶ ὅταν ἡ εὐκαιρία παρουσιάσθῃ ἐφανερώσῃ τὴν συμπάθειάν του διὰ τὴν καταδυνάστευσιν των φονεύσας Αἰγυπτίων τινὰ καταδυναστεύων Ἰσταηλίτην, μαστιγῶνων αὐτὸν. Ὅταν ἔμαθεν ὁ Μωϋσῆς ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη ἐγεινε γνωστὴ, ἀντελήφθη ὅτι τὰ ἀποτελέσματα δὲν θὰ ἦσαν καλὰ μὲ τὸν Φαραὼ. Εἶχεν ὅμως ἀπόφασιν νὰ ταχθῇ μὲ τὸ μέρος τοῦ λαοῦ του. Ὁ Παῦλος ἔγραψε,

" Διὰ πίστεως ὁ Μωϋσῆς, ἀφοῦ ἐμεγάλωσε, ἠρνήθη νὰ λέγῃται υἱὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραὼ, προκρίνας μᾶλλον νὰ κακουχῇται μὲ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν ἁμαρτίας, κρίνας τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ ὄνειδισμὸν μεγαλῆτερον πλοῦτον παρὰ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ θησαυροὺς, διότι ἀπέβλεπεν εἰς τὴν μισθαποδοσίαν."

EBP. ια:24-26.

Ὁ Μωϋσῆς ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ ἐκ τῆς Αἰγύπτου, καὶ μετέβη εἰς τὴν γῆν Μαδιὰμ, καὶ μετὰ καιρὸν ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα τοῦ ἱερέως τῆς Μαδιὰμ. Ἐ-

νασχολεῖτω βόσκων τὰ πρόβατα τοῦ πενθεροῦ του, ἀσχόλησις πολὺ διαφορετικὴ ἀπὸ ὅ,τι ἔμαθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ Φαραῶ.

Ἡ πεῖρα ὅμως αὕτη ἦτο ἀναγκαία διὰ τὸν Μωϋσῆν. Ἦτο ὑπερήφανος, καὶ εἶχεν αὐτοπεποιθήσιν ὅταν ἐφόνευσε τὸν Αἰγύπτιον. Τὸ γεγονὸς ὅμως ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Αἴγυπτον, τοῦ ἐφάνέρωσε ὅτι ἡ μέθοδος του δὲν ἦτο ἀποτελεσματικὴ. Καὶ τώρα εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν, καὶ εὕρισκόμενος εἰς τὴν γῆν Μαδιὰμ ἐπὶ 40 ἔτη βόσκων πρόβατα, ὁ Θεὸς ἔκαμε τὸν Μωϋσῆν νὰ ἀναγνώρισῃ ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ του δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ κάμῃ οὐδέν, καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα ὁ Μωϋσῆς ἐγκατέλειψε πᾶσαν προσπάθειαν μὲ ἀπογοήτευσιν.

Ὁ Θεὸς ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ καιομένῃ βάτῳ, εἰπὼν, "Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς σου Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.." ἐδ. 6. Τοῦτο ἔκαμε τὸν Μωϋσῆν νὰ ἀναγνώρισῃ τίς ἦτο ὁ ὁμιλῶν εἰς αὐτὸν, ὅτι ἦτο ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ του, ὁ Θεὸς ὅστις ὑπεσχέθη ὅτι διὰ τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀβραάμ θὰ εὐλογηθῶσιν ὅλαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ὁ Θεὸς ὅστις ὑπεσχέθη τὴν γῆν Χαναὰν εἰς τὸν Ἑβραϊκὸν λαόν. Ναὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἤκουσε ἀπὸ τὴν μητέρα του, καὶ τώρα ἦλθον εἰς τὴν διάνοιάν του μὲ τὴν φωνὴν τοῦ λαλοῦντος Θεοῦ.

Οὐδὲν, ὅθεν, τὸ θαυμαστὸν, ἐὰν ὁ Μωϋσῆς "ἐφοβεῖτο νὰ ἐμβλέψῃ εἰς τὸν Θεὸν."

Ἀφοῦ ἐφανερώθη ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, τοῦ εἶπεν ὅτι ἦλθε νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαὸν Του "ἐκ τῆς χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ νὰ ἀναβιβάσῃ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης εἰς γῆν καλὴν καὶ εὐρύχωρον, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι." ἐδ. 8. Ὁ Κύριος εἶπεν ὅτι αἱ κραυγαὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἔφθασαν εἰς τὰ ὦτα Αὐτοῦ, καὶ ὅτι εἶδε τὴν κατάθλιψιν αὐτῶν ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων.

Καὶ τότε εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Μωϋσῆν, "Ἐλθέ λοιπὸν τώρα, καὶ θέλω σὲ ἀποστείλει πρὸς τὸν Φαραὼ καὶ θέλεις ἐξαγάγῃ τὸν λαὸν μου, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐκ τῆς Αἰγύπτου. ἐδ. 10." Ἴσως πρὸ 40 ἐτῶν ὁ Μωϋσῆς θὰ ἠσθάνετο ὅτι ὁ Θεὸς ἔκαμε καλὴν ἐκλογὴν, καὶ μὲ προθυμίαν θὰ ἐδέχετο τὴν κλησιν. Ἀλλὰ τώρα, ὁ Μωϋσῆς ἥλλαξεν, καὶ ἐν εἰλικρινείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ εἶπεν "Τίς εἶμαι ἐγὼ διὰ νὰ ὑπάγω πρὸς τὸν Φαραὼ καὶ νὰ ἐξαγάγω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου;" ἐδ. 11.

Δυνάμεθα νὰ θέσωμεν ἑαυτοὺς εἰς τὴν θέσιν τοῦ Μωϋσέως. Ἐπὶ 40 ἔτη ἔβοσκε πρόβατα. Δὲν εἶχε καμμίαν ἐπαφὴν μὲ τὴν Αἴγυπτον. Καὶ αὐτὴν τὴν γλῶσσαν τοῦ παλατιοῦ, τὴν Αἰγυπτιακὴν, ἴσως εἶχεν ξεχάσει 40 ἔτη εἰς τὴν ἔρημον. Ἦτο φυγόδικος τῆς

αὐλῆς τοῦ Φαραὼ, καὶ πῶς ἡδύνατο νὰ μεταβῇ ὀπί-
σω ἐκεῖ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦ
του;

Ἐνα πράγμα παρέβλεψεν ὁ Μωϋσῆς, ὅτι ὁ καιρὸς
τοῦ Θεοῦ ἦλθεν νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαὸν Του. Ὁ Κύ-
ριος ἐβεβαίωσεν αὐτὸν ὅτι "θέλω εἶσθαι μετὰ σοῦ,
καὶ τοῦτο θέλει εἶσαι εἰς σὲ τὸ σημεῖον ὅτι ἐγὼ
σὲ ἀπέστειλα. Ἀφοῦ ἐξαγάγῃς τὸν λαὸν μου ἐξ Αἴ-
γύπτου θέλετε λατρεύσει τὸν Θεὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους
τούτου." ἐδ. 12, Ἦτο πράγματι καλὴ βεβαίωσις
αὕτη εἰς τὸν Μωϋσῆν.

Τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς ἔδωσεν εἰς αὐτὸν
θὰ ἦτο ἀποτελεσματικόν. Ὁ Λαὸς θὰ ἠλευθεροῦτο,
καὶ μετὰ ταῦτα θὰ ἤρχοντο εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔλα-
βε τὴν ἐντολὴν ἐν ἀσφαλείᾳ, καὶ καθὼς ὁ Θεὸς ὑ-
πεσχέθη οὕτω καὶ ἔγεινε.

Ο ΘΕΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝΕΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΟΥ

" Διὰ τοῦτο εἶπὲ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ,
'Εγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, καὶ θέλω σᾶς ἐκ-
βάλει ὑποκάτω τῶν φορτίων τῶν Αἰγυπτί-
ων, καὶ θέλω σᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τὰς δου-
λείας αὐτῶν, καὶ θέλω σᾶς λυτρώσει μὲ βρα-
χίονα ἐξηπλωμένον, καὶ μὲ κρίσεις μεγά-
λας." ΕΞΟΔ. 5:6.

ΠΡΩΤΗ προσπάθεια τοῦ Μωϋσέως νὰ λάβῃ τὴν

ἄδειαν τοῦ Φαραὼ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἰσραηλι-
τῶν ἀπέτυχεν. Καὶ πράγματι, ὅχι μόνον ἀπέτυχεν,
ἀλλὰ ἔκαμε τὴν κατάστασιν αὐτῶν χειροτέραν, δι-
ότι ηὔξύνθησαν τὰ φορτία αὐτῶν. Οὗτοι εἶπον εἰς
τὸν Μωϋσῆν, "Ὁ Κύριος νὰ σᾶς ἴδῃ, καὶ νὰ κρίνῃ,
διότι σεῖς ἐκάματε βδελυκτὴν τὴν ὁσμὴν ἡμῶν ἔμ-
προσθεν τοῦ Φαραὼ καὶ ἔμπροσθεν τῶν δούλων αὐτοῦ,
ὥστε νὰ δώσητε εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν μάχαιραν διὰ
νὰ θανατώσωσιν ἡμᾶς." ΕΞΟΔ. ε:21.

Τότε ὁ Μωϋσῆς μετέβη εἰς τὸν Κύριον καὶ εἶπε,

"Διατὶ κατέθλιψας τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ δια-
τὶ μὲ ἀπέστειλας; Διότι ἀφοῦ ἦλθον πρὸς τὸν
Φαραὼ νὰ ὁμιλήσω ἐν τῷ ὀνόματι σου, κατέ-
θλιψε τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ σὺ ποσῶς δὲν ἡ-
λευθέρωσας τὸν λαὸν σου." ΕΞΟΔ. ε:22,23.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὁ Θεὸς ἐνεθάρρυνε τὸν Μωϋ-
σῆν λέγων ὅτι θέλει ἐλευθερώσει τοὺς Ἰσραηλίτας
ἐκ τῆς Αἰγύπτου, "Διὰ χειρὸς κραταιᾶς θέλω ἐξα-
ποστείλει αὐτοὺς, καὶ διὰ χειρὸς κραταιᾶς θέλω
ἐκδιώξει αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ." ΕΞΟΔ. ε:1.

Ὁ Θεὸς κατόπιν ἐλάλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν περὶ τοῦ
ὀνόματος αὐτοῦ ΙΕΧΩΒΑ, ΙΕΟΒΑ. Εἶπεν ὅτι, ὅταν ἐ-
φανερῶθῃ εἰς τὸν Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἦτο
μόνον ὡς Θεὸς Παντοκράτωρ. "Δὲν ἐγνωρίσθην ὅμως
εἰς αὐτοὺς μὲ τὸ ὄνομα μου Ἰεοβὰ." Τοῦτο τὸ ὄνο-
μα Ἰεοβὰ σημαίνει αὐθύπαρκτος, αἰώνιος. Ὡς φαί-

νεται εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο ὑπάρχει τι τὸ ὅποιον
θα ἐνεθάρρυνε τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν λαὸν Ἰσραὴλ.

Ὁ Θεὸς τότε ὑπέκθυσεν εἰς τὸν Μωϋσῆν τὴν
διαθήκην Του ἣν ἔκαμεν μὲ τοὺς προπάτορας αὐτοῦ
ὅπως δώσῃ τὴν γῆν Χαναὰν. Τὸ ὄνομα Ἰεοβὰ εἰσηγεῖ-
το εἰς τὸν Μωϋσῆν ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι εὐμετά-
βλητος, καὶ ἐνῶ εἶναι πανίσχυρος, πρέπει νὰ εἴ-
μεθα βέβαιοι ὅτι θα ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποσχέσεις Του.

Ἐκτὸς τούτου, ὁ Ἰεοβὰ εἶναι συμπαθητικὸς Θε-
ός. Εἰς τὸν Μωϋσῆν εἶπεν, "Ἦκουσα τοὺς στεναγ-
μοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ διὰ τὴν καταδούλωσιν αὐτῶν,
καὶ ἐνεθυμήθην τὴν διαθήκην μου." Μάλιστα ὁ Ἰε-
οβὰ πάντοτε ἐνεθυμήτο τὴν διαθήκην Του διὰ τὴν
ὑποσχεθεῖσαν γῆν. Δὲν τὴν εἶχεν λησμονήσῃ, καὶ
τώρα αἶφνης τὴν ἐνεθυμήθη, καὶ ἀπεφάσισε νὰ κά-
μῃ κάτι τι.

Ἀντὶ λοιπὸν νὰ δεχθῇ τὴν παραίτησιν τοῦ Μω-
ϋσέως, ὁ Θεὸς ἐπεβεβαίωσεν αὐτὸν περὶ τῶν προ-
θέσεων αὐτοῦ διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦ Του, λέ-
γων,

" Διὰ τοῦτο εἶπέ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Ἐγὼ
εἶμαι ὁ Κύριος, καὶ θέλω σᾶς ἐκβάλει ὑποκά-
τωθεν τῶν φορτίων τῶν Αἰγυπτίων, καὶ θέλω
σᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τῆς δουλείας αὐτῶν,
καὶ θέλω σᾶς λυτρώσει μὲ βραχίονα ἐξηπλω-
μένον, καὶ μὲ κρίσεις μεγάλας, καὶ θέλω
σᾶς λάβει εἰς ἑμαυτὸν διὰ λαὸν μου, καὶ
θέλω εἰσθαι Θεὸς ὑμῶν, καὶ θέλετε γνωρίσει

" ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὅστις
σᾶς ἐκβάλλω ὑποκάτωθεν τῶν φορτίων τῶν Αἰ-
γυπτίων, καὶ θέλω σᾶς φέρει εἰς τὴν γῆν, πε-
ρὶ τῆς ὁποίας ὑψωσα τὴν χεῖρα μου, ὅτι θέ-
λω δώσει αὐτὴν εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰ-
σαὰκ καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ, καὶ θέλω σᾶς δώ-
σει αὐτὴν εἰς κληρονομίαν. Ἐγὼ ὁ Κύριος."

ΕΞΟΔ. σ: 6-8..

ΕΞΟΔΟΣ ιβ: 29-33.

Δέκα "κρίσεις" ἥ πληγὰς ἐπέφερεν ἐπὶ τῆς Αἰ-
γύπτου προτοῦ ὁ Φαραὼ συγκατετέθη νὰ ἀφήσῃ τοὺς
Ἑβραίους νὰ φύγουν ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου. Εἰς ἐ-
κάστην πληγὴν ὁ Φαραὼ ἔλεγεν ὅτι θὰ ἀφήσῃ ἐλευ-
θέρους αὐτοὺς, ἀλλὰ μετέβαλλε γνώμην ὅταν ἡ πλη-
γὴ ἔπαυσε. Ἀλλὰ ὁ θάνατος τῶν πρωτοτόκων τῆς
Αἰγύπτου τὸν κατασυνέτριψεν, ὅταν εἶδεν ὡς φαί-
νεται, ὅτι καὶ ὁ υἱὸς του ἐπέθανεν ὁ πρωτότοκος.
Ἡ πληγὴ αὕτη ἦτο θλιβερὰ δι' ὅλους τοὺς Αἰγυπ-
τίους, καὶ γνωρίσαντες τὴν αἰτίαν, προσῆλθον εἰς
τὸν Φαραὼ αἰτοῦντες νὰ ἀφήσῃ τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ
φύγουν ἀμέσως. Οὕτω ὁ Θεὸς ἐνίκησεν, καὶ ἡ ὑπόσ-
χεσις τοῦ Θεοῦ περὶ ἐξόδου αὐτῶν ἐξεπληρώθη.

ΕΞΟΔ. σ: 1.

Τὰ πρωτότοκα τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐπίσης θὰ ἀπέβνη-
σκον ἐὰν δὲν ὑπήκουον εἰς τὰς ὁδηγίας τοῦ Κυρί-
ου διὰ τὴν σφαγὴν τοῦ Πασχαλίου ἀμνοῦ, καὶ τὸν
ῥαντισμὸν τοῦ αἵματος εἰς τὸ ἀνώφλιον καὶ τοὺς

παραστάτας τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν των. Ὁ Θεὸς ἠθέ-
 λησε νὰ διδάξῃ διὰ τούτου τυπικὸν μάθημα. Εἰς
Ἑβραίους ιβ:23 οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Κυρίου ἀναφέ-
 ρονται ὡς " ἡ ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων, καταγε-
 γραμμένων ἐν τοῖς οὐρανοῖς." Ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀντιτυ-
 πικὸς. Ἀμνὸς, καὶ οἱ ἀκόλουθοι Αὐτοῦ σώζονται
 ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ αἵματος Αὐτοῦ, καὶ ἀφοῦ
 δοξασθῶσιν μετ' Αὐτοῦ ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ,
 τότε μετὰ τοῦ Ἰησοῦ θὰ ἐλευθερώσουν τὴν ἀνθρωπό-
 τητα ἐκ τῆς δουλείας τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανά-
 του. ΡΩΜ. β:7.

Εἰς τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ, τὰ ἀντιτυπικὰ πρω-
 τότοκα θὰ ὑπερυψωθοῦν εἰς τὴν θείαν φύσιν, ἀλλὰ
 τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους θὰ ἀποκατασ-
 ταθῶσιν ὡς ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὁ Θεὸς προ-
 ἔθετο ἐν τῷ σχεδίῳ Αὐτοῦ δημιουργῶν τὸν ἄνθρωπον
 καὶ τὴν γῆν διὰ κατοικίαν αὐτοῦ παντοτεινὴν. Εἶ-
 ναι λογικὸν νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ ἐλευθερία αὐ-
 τῶν ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου ὑπετυποῦτο
 ὑπὸ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τῆς δου-
 λείας τῆς Αἰγύπτου.

